

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

בפני כבוד השופט אבישי רובס, סגן נשיאה

תובעת ענבל הראל
ע"כ ב"כ עוה"ד י. אדלר
בן ארי פיש - עורכי דין

נגד

נתבע חיים אלדד

פסק דין

1. עניינה של התביעה בתיק זה בדרישת התובעת, עורכת דין במקצועה, לחייב את הנתבע לפצותה בסך של 1,000,000 ₪, מכח עוולת לשון הרע, בגין 44 פרסומים מכפישים במדיות ופלטפורמות שונות.

2. בקליפת אגוז, התובעת ייצגה את פרודתו של הנתבע בהליך בבית המשפט לענייני משפחה. לטענתה, הדבר לא נשא חן בעיניו ולכן, גמר אומר לנקום בה.

הפרסומים נשוא התביעה כוללים שתי כתבות באתר "עדנה קרנבל" מהתאריכים 31.8.2021 ו- 13.2.2022, שלושה פרסומים בחשבון פייסבוק תחת פרופיל בשם "עוזי ברק" מיום 22.10.2022 ו- 35 סרטוני יוטיוב (YOUTUBE) מחודש אוקטובר 2022 שפורסמו ע"י חמישה משתמשי רשת שונים. כפי שציינה התובעת בכתב התביעה, תוכן הסרטונים לא מכפיש ופרסום לשון הרע מתייחס לכותרות שהוצמדו להם. בנוסף, עוסקת התביעה בפרסום ביקורת בכרטיס העסקי של התובעת בחודש יוני 2023, שני פרסומים בדף הפייסבוק האישי של הנתבע מהתאריכים 8.6.2023 ו- 29.6.2023 ושיתוף שעשה ל"כתבה" מאתר "עדנה קרנבל" בדף הפייסבוק האישי שלו. לשון הפרסומים המכפישים הובאה בכתב התביעה והתובעת צרפה העתקים צילומיים שלהם (נספחים 8 - 21 לכתב התביעה). כפי שיפורט בהמשך, הפרסומים מתארים את התובעת כשקרנית, רמאית, בוגדנית וסחטנית.

התובעת טענה, כי הפרסומים מכפישים, משפילים, פוגעים בשמה הטוב, במוניטין שצברה במשך שנים ובכבודה, וכי גרמו לה לנזקים תדמיתיים, מקצועיים וכספיים ניכרים. עוד נטען, כי הפרסומים העיבו על חייה ושיבשו אותם. התובעת הדגישה את היקף הפרסומים, עוצמת הפגיעה והעובדה שנעשו בכוונת זדון.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

התובעת דרשה לחייב את הנתבע בפיצוי סטטוטורי נפרד בגין כל פרסום מכוח סעיף 7א(ג) ולחילופין, מכוח סעיף 7א(ב), והעמידה את התביעה, לצרכי אגרה, על סך של 1,000,000 ₪.

3. הנתבע כפר בכתב ההגנה בטענות התובעת וטען, כי מדובר בתביעה טקטית, פסולה, שאינה נתמכת בראיות ומטרתה להתעשר על חשבוננו.

הנתבע טען, כי במהלך החודשים דצמבר 2019 עד מאי 2020 ניהלה התובעת הליך גישור בינו ובין פרודתו - גב' אורלי לוי. לאחר שנכשל הליך הגישור ייצגה את פרודתו, תוך שימוש במידע שמסר לה בגישור. התנהלות כאמור משמעה הפרת חסיון עורך דין - לקוח, חוסר תום לב, ניצול לרעה של הליך הגישור והפרת אמון.

הנתבע הכחיש את הטענה לפיה פרסם את הפרסומים באתר "עדנה קרנבל", בחשבון הפייסבוק של המשתמש "עוזי ברק" ובאתר יוטיוב. מנגד, אישר כי פרסם את הפרסומים בכרטיס העסקי של התובעת ובחשבון הפייסבוק האישי שלו. הנתבע הוסיף, כי מדובר ב"ביקורת צרכנית" מידתית, סבירה והוגנת לפי זכותו, שתכליתה לשתף בתחושותיו וחוויותיו מהשירות שקיבל מהתובעת ואין לראות בה לשון הרע. הנתבע ציין בסיכומיו, כי ריכך את ביקורתו לאחר הגשת התביעה, אך עמד על כך שחובתו להזהיר את הציבור מהתנהגותה הפסולה של התובעת (סעיף 11 לסיכומיו).

עוד טען הנתבע, כי גם אם ביטוי כלשהו בו בחר להביע את דעתו עולה כדי לשון הרע, עומדת לו הגנת "אמת דיברתי" לפי סעיף 14 בחוק והגנת תום הלב לפי סעיף 15 בחוק. הנתבע עתר, אפוא, לדחות את התביעה ולחייב את התובעת בהוצאות.

4. ההליכים המקדמיים הצריכו התערבות של בית המשפט ומספר לא מבוטל של החלטות. בהמשך, הגישו הצדדים (ובפרט הנתבע) ראיותיהם "בתשלומים", התנהלות שהצריכה התדיינות מיותרת והחלטות נוספות. הצדדים צרפו לתצהירים מאות עמודי נספחים, שחלק לא מבוטל מהם התגלה כלא רלוונטי לצורך הכרעה בתביעה.

התובעת הגישה תצהיר עדות ראשית ולבקשתה זומנו לעדות עו"ד איתן גליק וגב' אורלי לוי - פרודתו של הנתבע. הנתבע הגיש תצהיר עדות ראשית מטעמו וכן, עתר לזמן כעדים מטעמו את עו"ד אייל שטייניץ, עו"ד מיכל גורדון, לאה וגלעד בן טור, מר דביר אלטיט (בעלה של התובעת), משה ברבלטה ועו"ד אריאל יום טוב. בהחלטתי מיום 22.1.2025 התרתי לזמן את העדים, למעט לאה וגלעד בן טור, בכפוף להמצאת כתובות העדים, כנדרש. הנתבע אחר בהגשת הפרטים הנדרשים ולכן, הורתי לו לזמן את העדים במסירה אישית, באמצעות שליח. בהמשך שוחרר מהתייצבות העד אלטיט, נוכח נסיעה מתוכננת לחו"ל.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

5. בין לבין, הוגשו על ידי הצדדים בקשות והודעות שונות, שהצריכו החלטות נוספות. קצרה היריעה מלפרט את שלל הבקשות וההודעות, אולם אציין כי הבקשות המשיכו לזרום עד בסמוך לפני דיון ההוכחות. בהחלטה מפורטת מיום 4.2.2025, ערב דיון ההוכחות, הורתי למחוק סעיפים ולהוציא שורה של מסמכים מתצהיר העדות הראשית של הנתבע - מסמכים שלא גולו בתצהיר גילוי המסמכים ומסמכים מהליכים שהתנהלו בין הנתבע ופרודתו בדלתיים סגורות וצורפו לתצהיר בניגוד להחלטת בית המשפט לענייני משפחה (ראה גם החלטה מיום 23.2.2025 בבקשה לתיקון טעות קולמוס).

במהלך ישיבת ההוכחות העידו התובעת, עו"ד איתן גליק וגב' אורלי לוי. מטעם הנתבע העידו הנתבע, עו"ד מיכל גורדון ועו"ד אריאל יום טוב. בסיום הדיון ויתר הנתבע על חקירת העד אלטיט (בעלה של התובעת). הנתבע לא זימן את יתר העדים ולא עמד על שמיעתם. גם לאחר סיום שלב הראיות המשיך הנתבע בהגשת בקשות להוספת ראיות, "הוספת נספחים", הוצאת מוצגים מתיק בית המשפט וכן, הוצאת תצהירה של גב' לוי מהתיק ו"הסרת דבריה מהפרוטוקול" (כך ממש - ראה בקשה מיום 5.3.2025). הצדדים סיכמו טענותיהם בכתב ומכאן פסק הדין.

דיון והכרעה

6. מקור הסכסוך בתיק זה בהליך הגירושין של הנתבע וגב' לוי, אשר רק חלקו הקטן רלוונטי לתביעה זו. פירוט השתלשלות העניינים, שהובילה לפרסומים, היא חלק בלתי נפרד ורקע נדרש לצורך הכרעה בטענות הצדדים ובחינת טענות ההגנה שהעלה הנתבע. אפתח בתיאור הרקע, תוך הכרעות עובדתיות בעניינים הרלוונטיים, ולאחר מכן אבחן את הפרסומים נשוא התביעה.

אקדים ואבהיר, כי הצדדים הרחיבו טיעוניהם הרבה מעבר לנדרש בעניינים שונים. לא אתייחס בפסק הדין "לכל תו ותג מטענות הצדדים" או לכל אמרה ושבריר טענה, אלא לטענות המשמעותיות או העיקריות הרלוונטיות לצורך הכרעה בתביעה (ראה ע"א 89/80 קאסם נגד קאסם, פ"ד לז(3) 60 ורע"א 478/88 דוד בקר נגד רונית כהן, פ"ד מב(3) 679 וע"א 916/05 שרון כדר נגד פרופסור יובל הרישנו (28.11.2017)).

פתח דבר - גישור או משא ומתן?

7. בשנת 2020 נטלה התובעת את ייצוגה של גב' לוי בהליך גירושין בינה ובין הנתבע. טרם פתיחה בהליכי משפט ניהלה התובעת משא ומתן עם הנתבע בניסיון לסיים את הסכסוך בדרכי שלום.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

8. התובעת טענה, כי נפגשה לראשונה עם הנתבע בחודש פברואר 2020. במועד זה הסבירה לו שהיא מייצגת את גב' לוי, המליצה לו לשכור עו"ד מטעמו והעבירה לו טיוטת הסכם שלום בית, ולחילופין פרידה, כדי שיעיין בה עם בא כוחו (סעיפים 7 - 8 לתצהירה). טיוטת ההסכם נשלחה לנתבע גם בדוא"ל, כאשר צויין בכותרתו מפורש "לצרכי מומ בלבד, לא להצגה בערכאות טיוטת הסכם אורלי - חיים" (נספח 3 לתצהיר התובעת).

התובעת הוסיפה, כי הנתבע שלח הערות לטיוטת ההסכם, כשהוא מכתב את תגובתו לשלושה עורכי דין מטעמו (נספח 3 לתצהיר התובעת). עוד הוסיפה התובעת, כי במשרדה התקיימו שתיים או שלוש פגישות עם הנתבע, בהן ניהלה משא ומתן עמו בשם מרשתה. במהלך הפגישות הדגישה בפניו, שהיא מייצגת את גב' לוי בלבד ושבה והמליצה לו לשכור את שירותיו של עו"ד מטעמו.

התובעת טענה שהקשר עם גב' לוי לא היה רציף, ולאחר מספר פגישות הופסק וחדש בחודש מאי 2020, אז הודיעה לה גב' לוי שיש לתקן את טיוטת ההסכם נוכח אירועים שונים שאירעו. לבקשתה, העבירה התובעת טיוטה מתוקנת לנתבע, ולאחר שלא קיבלה את תגובתו שלחה לו הודעת ווטסאפ וביקשה לדעת אם יש מקום לשוחח עם עו"ד מטעמו. הנתבע השיב, כי טרם השיג ייצוג ובהמשך הודיע כי עו"ד יום טוב ייצג אותו.

9. הנתבע טען מנגד, כי החל מחודש דצמבר 2019 עד לחודש מאי 2020 עסקה התובעת במשא ומתן במסגרת הליכי גישור בינו ובין גב' לוי, לשם מציאת פתרון למחלוקות ביניהם (סעיף 19 לתצהירו). במסגרת זו הגיע למספר פגישות עימה, העביר לה מסמכים אישיים ונתונים רבים, תחת ההנחה שהדברים חוסים תחת חיסיון עורך דין לקוח. לתמיכה בטענותיו הציג מכתבים בדוא"ל ששלח לתובעת, תמלילי שיחות וטיוטות הסכמים (נספחים 6 - 9 לתצהירו). עיון במסמכים שהציג הנתבע מעלה, כי אינם תומכים בטענותיו, ממספר טעמים.

ראשון - לא מצאתי מסמך התומך בטענה כי ההליך החל בחודש דצמבר 2019. המועד המוקדם ביותר בנספחים מצביע על יום 11.2.2020. שני - נספח 6 הוא הודעת דוא"ל מיום 12.2.2020, הנושאת כותרת "לצרכי מומ בלבד, לא להצגה בערכאות טיוטת הסכם אורלי - חיים" (עמוד 24 לתצהיר הנתבע). כותרת הדוא"ל מעידה כי מדובר במשא ומתן בין הצדדים, ולא בהליך גישור. שלישי - נספח 7, הכולל שתי הודעות בדוא"ל שהוחלפו בין התובעת לנתבע, נושא גם הוא כותרת "לצרכי מומ בלבד, לא להצגה בערכאות טיוטת הסכם אורלי - חיים" (עמודים 26 - 31 לתצהיר הנתבע). בשום מקום לא מוזכרת המילה "גישור".

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

המשך נספח 7 הוא קובץ תכתובת ווטסאפ שהחלה ביום 25.5.2020 והסתיימה ביום 2.7.2020 (עמודים 32 - 37 לתצהיר הנתבע). הקובץ מכיל פניות של התובעת לנתבע ושאלות בנוגע לזהות בא כוחו. ברור מהתכתובת כי התובעת ביקשה לדעת מי מייצג את הנתבע. ניתן ללמוד מהמסמכים, כי בתחילת הדרך הנתבע לא היה מיוצג ובהמשך הפנה את התובעת לעו"ד יום טוב, כמי שמייצג אותו. התכתובת העוסקת בייצוג הנתבע עולה בקנה אחד עם טענות התובעת, ולא מצביעה על כך שהתנהל בפניה הליך גישור, כטענות הנתבע.

הנתבע הציג תמלילי הקלטות שיחה עם התובעת (נספח 8 לתצהירו). תמלילי ההקלטות שהוצגו קצרים, קטועים ולא ניתן להסיק מהם דבר לטובת מי מהצדדים, למעט העובדה שנערכו פגישות במשרד התובעת, דבר שאינו במחלוקת. ככל שהנתבע הקליט את הפגישות, כטענתו, הרי שלכאורה מצויה בידיו ראיה שאמורה לקדם את עניינו. הנתבע לא הציג את ההקלטות עצמן או תמליל מלא שלהן והדבר פועל לרעתו.

10. ראיות נוספות שהציג הנתבע, לרבות תמליל שיחה בינו לבין התובעת (נספח 11 לתצהירו) והתכתבויות בינו ובין גב' לוי (נספח 13 לתצהירו), אינן תומכות בטענותיו.

נספח 11 הוא תמליל שיחה ממועד בלתי ידוע (עמוד 85 לתצהיר הנתבע), לפיו אמרה התובעת, כי "... אחרי תקופת הקורונה אני מאוד אשמח שיהיה לי פה תיק ייצוג על המדף, אני אומרת את זה בלב שלם, יש פה כמה ילדים, ארבעה ילדים באמצע שיסבלו מאוד, זה אחד שתיים, אתם תרצו להמשיך, זה גם מבטא את הרצון שלכם להמשיך להתנכל אחד את השני, שלוש, מבחינה כספית אף אחד לא יודע איך זה יגמר, אף אחד לא יודע מה השופטת תחליט..."

מדובר באמירה ברורה, המעידה על כך התובעת מייצגת את גב' לוי בלבד. בעדותו בבית המשפט נשאל הנתבע מה הבין מאמירה זו והשיב כי "שזה אומר שעדיין אין לה תיק ייצוג על המדף וזה אומר רמז עברי שאם לא נסתדר בגישור היא תייצג את אורלי, כן... זה רמז, היא כאילו איימה עליי זה ככה גם יוצא" (עמ' 124, שורות 15 - 25 לפרוטוקול). מדבריו ניכר, כי מצב הדברים היה ברור לו, בזמן אמת, וכי הבין שהתובעת מייצגת את גב' לוי בהליך משא ומתן ועתידה לייצג גם בבית המשפט, אם יהיה בכך צורך.

11. נספח 13 הוא קובץ תכתובות ווטסאפ בין הנתבע לגב' לוי. הקובץ אינו ערוך בסדר כרונולוגי, דבר שהקשה על קריאה רציפה והבנה שלו, ככול הנראה לא בכדי. בנוסף, יש בו זו לצד זו תכתובות שגרתיות שאינן רלוונטיות, והודעות בנוגע לפגישות עם התובעת.

תחילת ההתכתובות בנספח 13 ביום 31.12.2019 (עמ' 93 לתצהיר הנתבע). אביא את הדברים בהודעות הרלוונטיות בלבד, כלשונם:

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

גב' לוי

"מחר שתיים ועשרה..."

....

ענבל ביום שלישי 09:00

מוריה 24.

"...."

"תאשר."

"קדימה

רוצה להתקדם ולא לרדוף אחר כך בהודעות

כשם שאתה לא תרדוף אחרי.

לאישורך אודה.

"??"

הנתבע לא השיב באופן ענייני, אלא התייחס רק לחלק בהודעות שכלל הודעות שגרה, והתנהלות בנוגע לילדיהם המשותפים.

המשך ההתכתבות במועד בלתי ידוע (עמ' 91 לתצהיר הנתבע), היתה כדלקמן:

גב' לוי

"ענבל הראל

מוריה 24

יום שלישי 7.12.2020"

נתבע

"כמה היא רוצה על ההסכם?"

גב' לוי

"3 פגישות

כתיבת הסכם

יצוג בבית משפט

13 + מע"מ".

נתבע

"וואו"

"הרבה"

גב' לוי

"מוכנה להשתתף

מבקשת לסיים זאת בהקדם"

נתבע

"אוקי".

בשלב זה התכתובת הסתיימה. אציין, התכתובת קטועה ולכן, המועד המדויק בו נערכה לא ידוע. הוצגה התכתובת נוספת מיום 3.1.2020 ולכן, מבחינת ציר הזמן, עמוד זה (91) מגיע לאחר עמוד 93 בתצהיר הנתבע.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

התכתובת ממשיכה בעמוד 92 לתצהיר הנתבע. גם כאן מדובר בתכתובת קטועה, שמועדה המדויק לא ברור. בהמשך, קיימת התכתובת שהחלה ביום 6.2.2020, ולכן מבחינת ציר הזמן, עמוד זה הוא החלק האחרון בשיחה (החלקית), שבחר הנתבע להציג.

מהלך ההתכתובת הוא כדלקמן (עמוד 92 לתצהיר הנתבע):

גב' לוי

"ענבל תיצור איתך קשר מחר".

הנתבע לא השיב.

גב' לוי המשיכה:

"(הועברה)"

תודיעי לו

שלישי 13:00

מוריה 24 קומה 2"

"פגישה שלך אצל ענבל"

"יום שלישי הבא 11/2"

הנתבע

"סבבה אני אניע".

כפי שעולה מהתכתובת, הרי שגב' לוי יצרה את הקשר עם התובעת ובתחילת הדרך הנתבע התעלם מפניותיה. בהמשך, נראה שהצדדים שקלו הליך משותף, אך הנתבע המשיך בהתנהלותו ולא אישר זאת (עצם ההליך, מועד הפגישה או שכר הטרחה המבוקש). המשיך ההתכתובת מעיד, כי גב' לוי שכרה את שירותי התובעת לבדה והאיצה בנתבע להגיע לפגישות המשא ומתן, בעוד הוא התמהמה במתן תשובות באשר למועדי הפגישות שניסו לתאם עמו.

אעיר, כי התכתובת הוצגה שלא בהתאם לציר הזמנים המצוין על גבה. קריאתה באופן בו הוצגה (כאילו מדובר בהתנהלות שוטפת, חלף קפיצות בזמן) יכלה ליצור רושם, כאילו הצדדים נכנסו להליך משותף ולאחר מכן נקבעו פגישות. עיון בתכתובת בשים לב לציר הזמנים, מעיד שלא כך הם פני הדברים.

גב' לוי העידה, כי פנתה לתובעת בעצמה, לבד. לאחר התייעצות עמה החליטו השתיים להזמין את הנתבע למשא ומתן, אולם הנתבע התנהג בזלזול לפניות אליו (עמ' 20, שורות 35 - 38 לפרוטוקול). גב' לוי חזרה והדגישה בעדותה, כי פנתה לתובעת לבד, שילמה את שכרה בעצמה והתובעת ייצגה אותה בלבד (עמ' 21, שורות 1 - 4 לפרוטוקול). הנתבע מצידו אישר בחקירתו הנגדית, כי לא שילם לתובעת דבר ישירות וגם לא קיבל ממנה חשבונית על תשלום. הוא אישר,

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

כי טענתו בדבר תשלום כספים לתובעת מתייחסת לכסף שהעביר לגב' לוי (עמ' 119, שורות 24 - 39 לפרוטוקול). בכל אלה מצאתי תמיכה נוספת לכך שהתובעת לא ניהלה הליך גישור, אלא ייצגה את גב' לוי בלבד, והנתבע היה מודע לכך.

בנוסף, לפי כרטיס הנהלת החשבונות של גב' לוי אצל התובעת (נספח 5 לתצהיר התובעת), החיוב הראשון בסך של 11,700 ₪ שולם ביום 3.3.2020 בשיק. אין קורלציה בין התשלום (11,700 ₪) לבין הסכום שאוזכר בתכתובת בווטסאפ, כפי שפורטה לעיל (13,000 ומע"מ שהם 15,120 ₪, על בסיס מע"מ בשיעור של 17%). הסכום נמוך באופן משמעותי וניכר כי מדובר בחיוב שונה. יש בכך לתמוך בטענה שגב' לוי שכרה את שירותי התובעת לבדה.

12. כאמור, התכתובת הוצגה באופן מקוטע, ולא במלואה, הגם שאין ספק שהיא ברשות הנתבע. התנהלות זו של הנתבע בהצגת ראיות חלקיות, תוך ניסיון להוציא דברים מהקשרם, חזרה על עצמה לאורך כל ההליך, ואין לי אלא להסיק כי הייתה מכוונת, כדי ליצור מצג העולה בקנה אחד עם גרסתו. הצגת ראיה חלקית, שעה שהראיה במלואה מצויה בידיו, ללא הסבר כלשהו (שלא לומר הסבר סביר) נזקפת לחובתו, בשני מובנים. הראשון - כמי שלא הציג ראיה רלוונטית שבשליטתו, ומכאן שלו היה מציגה לא הייתה תומכת בגרסתו, כפי שקבעתי לעיל. השני - כמי שנושא בנטל להוכיח את גרסתו ובפרט - הגנת "אמת דיברתי" (ראה ע"א 641/87 זאב קלוגר נגד החברה הישראלית לטרקטורים וציוד בע"מ פד"י (1) 239, ע"א 2275/90 לימה חברה ישראלית לתעשיות כימיות בע"מ נגד רוזנברג, פ"ד מז(2) 605, 615, וע"א 9656/05 שוורץ נגד רמנוף חברה לסחר וציוד בניה בע"מ (27.7.2008)).

13. בהודעה לגב' לוי ולנתבע מיום 2.2.2020, בקשה התובעת להביא עמם לפגישה הבאה מסמכים שונים (מסמכי משכנתא, תלושי שכר, אישורי יתרות בחברות ביטוח וקרנות וכיוצ"ב. חלק מנספח 13 לתצהיר הנתבע). בהמשך, הוצגה תכתובת בדוא"ל בין הנתבע לתובעת ובה הערות להסכם, שכותרתה "לצרכי מומ בלבד לא להצגה בערכאות" (עמ' 98 לתצהיר הנתבע). תכתובת הדוא"ל כוללת הערות להסכם, כמו גם תיאור אירועים שונים מחיי היום יום, לרבות וויכוחים בין בני הזוג. הנתבע פרש טענותיו בהרחבה, לרבות האופן בו הוא חווה את האירועים בינו ובין גב' לוי. המיילים של התובעת מנגד קצרים וכוללים התייחסות נוספת לשאלה מי מייצג או מייצג לנתבע (ראה עמ' 98 לתצהיר הנתבע), וככול שהדברים מועברים לגב' לוי מתבקשת הסכמת הנתבע, באופן ספציפי (ראה, למשל, עמ' 99 לתצהיר הנתבע).

תכתובות אלו לא מלמדות על הליך גישור ואינן תומכות בטענת הנתבע. להיפך, הן עולות בקנה אחד עם ההתכתובות שנערכה עם התובעת ביום 25.5.2020 ומעידות על כך שהתובעת מייצגת את גב' לוי בלבד (נספח 14, עמ' 112 לתצהיר הנתבע) וכי נוהל בין הצדדים הליך של משא ומתן. העברת המסמכים היתה נחוצה לצורך ניסוח הסכם בין בני הזוג ובכל מקרה, גב'

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

לוי ומי שייצג אותה (במקרה זה, התובעת) היה זכאי לעיין בהם. המסמכים הרלוונטיים לבטח לא הושגו תוך הטעיה של הנתבע, אלא במהלך מו"מ שהתנהל בין הצדדים, בניסיון ליתר הליך משפטי.

14. ביום 2.6.2020 הודיע הנתבע לתובעת, כי שכר את שירותיו של עו"ד יום טוב לייצג אותו בהסכם (נספח 7, עמ' 56 לתצהיר התובעת ונספח 15, עמ' 114 לתצהיר הנתבע). קיימת חשיבות לנוסח ההודעה ששלח ולכן, אביא את הדברים כלשונם - "היי ענבל שכרתי את שירותיו של אריאל יום טוב לייצג אותי בהסכם... המשך יום נעים לכולם (אימוג'י מחייך)". נוסח ההודעה ששלח הנתבע מעיד, כי היה ברור לו שמתנהל משא ומתן בין הצדדים, במטרה להגיע להסכם וכי התובעת מייצגת את גב' לוי בלבד, וגם הפעם לא עלה המונח "גישור" בהודעתו.

בעדותו בבית המשפט ניסה הנתבע לתרץ את שכירת שירותיו של עו"ד יום טוב, בכך שביום 20.5.2020 "התפוצץ" הגישור (עמ' 122, שורות 34 - 36 לפרוטוקול). כאשר נשאל מדוע בכלל היה צורך בשירותיו של עו"ד יום טוב, בהנחה שמדובר בגישור, השיב - "לא, לא, אריאל יום טוב אני זוכר מה הוא אמר לי, הוא התפלא שאני בכלל הולך בלי עו"ד, הוא אמר לי תגיד מה אתה הולך לפגישה כזאת... אני זוכר את זה אתה הולך לשלם, מסכים לשלם 20,000 ומשהו לחודש ואתה בלי עו"ד?" (עמ' 124, שורות 34 - 36 לפרוטוקול). הנתבע נמנע ממתן תשובה עניינית לשאלה מדוע נזקק לשירותיו של עו"ד יום טוב, בהנחה שבין הצדדים מתנהל הליך גישור באמצעות התובעת, והדבר מדבר בעד עצמו.

15. עו"ד יום טוב ייצג את הנתבע תקופה קצרה בת 9 ימים בלבד. הנתבע לא שילם את שכרו ועו"ד יום טוב הפסיק לייצגו (ראה נספחים 16 ו- 17 בעמ' 115 - 120 לתצהיר הנתבע ונספח 8 לתצהיר התובעת).

במסגרת התכתבות שנערכה בין השניים, במהלך אותם ימים, נתן הנתבע לעו"ד יום טוב הוראות - "שאתה מנהל משא ומתן אני תמיד הצעתי לגברת שתביא 175 אלף שגם ככה קיבלה אוצם בזמנו פיצוי ממני על הבגידה... ובעזרת ה175 אלף שלה ואני גם יביא 175 אלף נוריד המשכנתא ל1 מליון שקל במקום 1.350.000 שיש כרגע... ואז התשלום החודשי למשכנתא יורד ל4000 שח לחודש והכל טוב לכולם... אולי היא גם תקבל את ההצעה הזו שהצעתי להם בזמנו" (ראה נספח 17 לתצהיר הנתבע. ההדגשה שלי, השגיאות במקור - א.ר.). בהמשך, הוסיף הנתבע, כי "תשתמש בכל הכלים". הודעות אלה, שנשלחו בזמן אמת, מעידות על הליך רוחו של הנתבע וכי בזמן אמת היה לו ברור שהוא מנהל מו"מ מול גב' לוי, המיוצגת ע"י התובעת, ולא מדובר בהליך גישור כלשהו. המילה "גישור" לא עלתה בשום שלב של ההתכתבות.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

16. נספח 16 לתצהיר הנתבע הוא תכתובת ווטסאפ של עו"ד יום טוב עם התובעת, שהסתיימה ביום 11.6.2020 בהודעה של עו"ד יום טוב, לפיה "ענבל, מעדכן שאני לא מייצג את חיים. מתנצל על בזבוז הזמן. כמובן שאת לא מחוייבת להבנות. תפעלי כפי שאת מוצאת לנכון. כמובן ומאחר ואיני מייצג אותנו, את רשאית ומוזמנת להיות עימו בקשר ישיר, ככול שאת מוצאת לנכון" (ראה גם נספח 8 בעמ' 66 לתצהיר התובעת).

17. עו"ד יום טוב הבהיר בעדותו, כי נפגש עם התובעת פעם אחת, כבא כוחו של הנתבע, ומיד לאחר מכן הודיע לה שאינו מייצג אותו עוד והיא רשאית לפנות אליו ישירות (נספח 8 לתצהיר התובעת, נספח 16 לתצהיר הנתבע וכן עמ' 116, עמ' 102, שורות 27 - 36 ועמ' 104, שורות 15 - 18 לפרוטוקול). עו"ד יום טוב אישר, כי היה לו ברור שהתובעת מייצגת את גב' לוי בלבד וכי ניסתה להגיע להסכמות עם הנתבע, שלא במסגרת הליך גישור (עמ' 105, שורות 10 - 17 ועמ' 106, שורות 30 - 32 לפרוטוקול). הוא הוסיף, כי לטעמו היה בכך טעם לפגם, שכן הנתבע לא היה מיוצג וככול הנראה סבר שמדובר בהליך גישור, שעה שלא כך היו פני הדברים. עוד הבהיר עו"ד יום טוב, כי לאחר הפגישה עם התובעת הבהיר לנתבע שאינו בהליך גישור (עמ' 107, שורות 3 - 6 לפרוטוקול) ראוי להדגיש, כי בזמן אמת לא העלה עו"ד יום טוב טענה כלשהי בפני התובעת ולא ציין בפניה, כי הנתבע סבר שמדובר בהליך גישור.

בהמשך עדותו עומת עו"ד יום טוב עם הודעות שהחליף עם התובעת (עמ' 107, שורות 31 - 37, לפרוטוקול) וכן, ההודעות שהחליף עם הנתבע (עמ' 108, שורות 6 - 39 לפרוטוקול) והשיב, כי ברור מאלה שנוהל הליך משא ומתן בו ייצגה התובעת את גב' לוי.

עו"ד יום טוב הוסיף, כי את המידע שמדובר בהליך גישור קיבל מהנתבע (עמ' 111, שורות 28 - 33, לפרוטוקול). לטעמו, צד להליך אינו אמור להתכתב עם עו"ד של הצד שכנגד ולחשוף מסמכים רגישים ולכן, סבר שיש טעם לפגם בהליך שניהלה התובעת.

אין בידי לקבל טענות אלה. עו"ד יום טוב ייצג את הנתבע לפרק זמן קצר בלבד. בסיום הייצוג כתב לתובעת בלשון ברורה כי היא רשאית לפנות ישירות לנתבע, ככול שהיא מוצאת בכך צורך, שכן אינו מיוצג. מדובר בהתנהלות מקובלת ואין כל מניעה שעו"ד יפנה לצד שאינו מיוצג, בין אם בדרישה לקבל מסמכים ובין אם לצורך ניהול מו"מ. כך בדיוק התנהלה התובעת לאורך כל הדרך והיא נמנעה מליצור קשר ישיר עם הנתבע בתקופה בה היה מיוצג. ניכר, כי התובעת נהגה בזהירות כלפי הנתבע, שעה שלא היה מיוצג והדגישה בפניו את האפשרות או הצורך בייצוג מספר פעמים. בנסיבות אלה, אינני סבור שנפל פגם בהתנהלותה, וודאי שאיני מקבל את המסקנה מרחיקת הלכת, ויש לומר - צדקנית, שהסיק עו"ד יום טוב בנסיבות העניין. נתבע הבוחר לייצג את עצמו, עושה כן על דעתו ומרצונו החופשי, והוא כפוף

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

להשלכות המתבקשות מכך. אגב, בניגוד מוחלט לטענת עו"ד יום טוב, לפיה הנתבע מסר לו שהתקיים הליך גישור, טען הנתבע בעדותו, כי המחלוקת בנוגע לייצוג והטענה בדבר גישור עלתה רק בשנת 2021, שעה שעו"ד סידיס החלה לייצגו והסבה את תשומת ליבו לנושא. עו"ד סידיס לא זומנה לעדות וגרסתו של הנתבע בעניין זה לא נתמכה בדבר. כפי שיפורט בהמשך, הנתבע העלה לראשונה את הטענה כאילו נוהל הליך גישור בפני התובעת, למעלה משנה לאחר פתיחת ההליך המשפטי.

18. הודעות ווטסאפ נוספות מעידות על כך שהתובעת לא הציגה עצמה כמגשרת בין בני הזוג והנתבע היה מודע היטב כי היא מייצגת את גב' לוי בלבד במסגרת משא ומתן. ביום 16.6.2026 שלח הנתבע לתובעת הודעת ווטסאפ לפיה "ודרך אגב אם לא זאת הבנה בעיניכם מוזמנות בכל עת לפנות להליכים" (ההדגשה שלי - א.ר.). בהודעה נוספת ששלח הנתבע ביום 24.6.2020 הבהיר הנתבע, כי "... אי לכך ובהתאם לזאת אני לא מעוניין יותר בפשרה ולא בכלום אתן מוזמנות לתבוע אותי בבית המשפט... או משטרה או מה שבא לגברת..." בסיום אותה התכתבות רשם הנתבע - "בקיצור נתראה בבית המשפט" (ראה נספח 7, עמ' 59 לתיק מוצגי התובעת. ההדגשות שלי - א.ר.).

19. לכל אלה יש להוסיף, כי מעולם לא נחתם הסכם גישור, הנתבע לא חתם על ייפוי כוח או הסכם שכר טרחה עם התובעת וכאמור, לא שילם לה דבר באופן ישיר, אלא רק לגב' לוי (ראה עדותו בעמ' 119, שורות 38 - 39, עמ' 120, שורות 8 - 9 לפרוטוקול), כאשר אין קורלציה בין הסכומים ששילם לה לבין שכה"ט שדרשה התובעת. הסכם שכר הטרחה נחתם על ידי גב' לוי בלבד (ראה נספחים 4 ו- 5 לתצהיר התובעת). יש בכל אלה לתמוך במסקנה שהתובעת לא ניהלה הליך גישור, אלא ייצגה את גב' לוי בלבד במשא ומתן שניהלה מול הנתבע, טרם פתיחה בהליך משפטי. מאחר והמו"מ בין הצדדים לא נשא פרי, המשיכה התובעת לייצג את גב' לוי בהליך המשפטי. בשום שלב של המו"מ לא הוצג בפני הנתבע מצג לפיו התובעת מייצגת את שני הצדדים או כי מדובר בגישור ואף לא הוזכר המונח "גישור".

20. לא נעלמה מעיני טענת הנתבע, כי גב' לוי חתמה על ייפוי הכוח רק בסמוך לאחר סיום המשא ומתן (הליך הגישור, לטעמו). לגישתו, הדבר מעיד על כך שבמהלך הליכי הגישור ייצגה התובעת את שני הצדדים (סעיפים 24 - 25 לתצהירו). איני מקבל טענה זו, משני טעמים. הראשון - ייפוי הכוח (נספח 4 לתצהיר התובעת) נחתם ביום 10.3.2020. הליך המשא ומתן (ולשיטת הנתבע - הליך הגישור) התנהל בין הצדדים, לטענת הנתבע, עד לסוף חודש מאי 2020 (ראה עדותו בעמ' 122, שורות 34 - 36 לפרוטוקול) ומעשית - הרבה מעבר לאותו מועד (ראה נספחים 15 ו- 16 לתצהיר הנתבע, בדבר הודעתו על שכירת שירותי עו"ד יום טוב, ההתכתבות התובעת עם עו"ד יום טוב וכן, נספח 7 בעמ' 35 לתצהיר הנתבע - הודעתו לתובעת על סיום

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

הליך המשא ומתן מיום 24.6.2020. משמע, ייפוי הכוח נחתם במהלך המשא ומתן, הרבה טרם סיומו, ומועד החתימה אינו מעיד על דבר. השני - מערכת היחסים בין עורך דין ללקוחו מבוססת על דיני השליחות. שליחות מוקנית בהרשאה בכתב, בעל פה או על ידי התנהגות השולח ואינה חייבת להיעשות בכתב. בהתאם לכך, קיומו של ייפוי כוח בכתב אינו תנאי מהותי להקמת הייצוג, אלא אמצעי להוכחתו בלבד, ואי הצגתו אינה פוגעת בתוקף השליחות שנוצרה בדרך אחרת (ראה סעיפים 1(א) ו- 3(א) לחוק השליחות, תשכ"א - 1965, דנ"פ 2192/00 דורון נוי עו"ד נגד אהרון אמינוף - שופט בית המשפט המחוזי בנצרת, פ"ד נד(2) 138 וע"א 23/83 סוזן ריטה יוחימק נגד תרז קדם, פ"ד לח(4) 309, בעמ' 316). הדרישה לייפוי כוח בכתב מתייחסת לעניינים ספציפיים (למשל, ביצוע עסקת מקרקעין לפי סעיף 20 לחוק הנוטריונים התשל"ו - 1976 או החובה הדיונית לצרף ייפוי כח לכתב הטענות הראשון המוגש לבית המשפט, לפי תקנה 170א, וייפוי כוח מתמשך). גם מטעם זה אינו מוצא לייחס חשיבות למועד החתימה על ייפוי הכוח בענייננו.

21. הנתבע טען, כי התובעת התייחסה להליך בין הצדדים כ"גישור" בכתבי בית דין שונים - הודעת ערעור שהגישה התובעת, סעיף 55 לפסק דינו של סגן הנשיאה - כבוד השופט טל פפרני בתלה"מ 62981-11-20 (מאוחד עם תיקים נוספים) בבית המשפט לענייני משפחה בחיפה ובקשה לשינוי המועד הקובע, שהוגשה במסגרת אותם תיקים. דין טענות הנתבע בעניין זה להידחות.

ראשית - כתב הערעור עליו בקש הנתבע להסתמך, לא הוגש על ידי התובעת, אלא על ידי עו"ד אחר שייצג באותה עת את גב' לוי. גב' לוי אינה חתומה על כתב הערעור (הגם שהוגש בשמה) וניכר מעדותה, כי כלל לא היתה מודעת בזמן אמת לאמירות בסעיפים 35 - 39 לכתב הערעור. שנית, לגופו של עניין, כתב הערעור שהגיש עורך הדין שייצג את גב' לוי באותה עת אינו מאשר שהתנהל בין הנתבע לגב' לוי הליך גישור בפני התובעת. סעיפים 35 - 39 לכתב הערעור עוסקים בתיאור התלונה שהגיש הנתבע ללשכת עורכי הדין ויש להתייחס אליהם כמכלול. הגם שב"כ גב' לוי עשה שימוש במונח "גישור" בכתב ערעור, שהוגש שנים לאחר הליך המו"מ שהתנהל בין הצדדים, אין בכך כדי ללמד כי בפועל נוהל הליך גישור, בשונה ממשא ומתן גרידא, והדבר אינו עולה בקנה אחד עם התנהלות הצדדים בפועל ויתר הראיות בתיק.

בכל הנוגע לסעיף 55 לפסק הדין של בית המשפט לענייני משפחה - בית המשפט אך תאר את השתלשלות העניינים והטענות שהועלו על ידי הנתבע במסגרת תלונה שהגיש נגד התובעת. ככל שעסקינן בתלונה שהגיש הנתבע ללשכת עורכי הדין, הרי נקבע כי לא נוהל הליך גישור בין הצדדים והתלונה נגזרה. מכל מקום, אין באמור בסעיף 55 לפסק הדין כדי לסייע לנתבע.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

בבקשה לשינוי המועד הקובע, שנערכה על ידי התובעת, לא נטען שהתקיים הליך גישור בין הצדדים. להיפך, בסעיף 6 נטען במפורש, כי נוהל משא ומתן לצורך ניסוח הסכם שלום בית ולחילופין, פרידה. הבקשה אינה כוללת אזכור כלשהו של הליך גישור, בשונה ממשא ומתן שנערך בין בני הזוג. אני דוחה, אפוא, את טענת הנתבע בעניין זה.

22. לאור מכלול הראיות שהוצגו בפני, אני קובע כי התובעת לא ניהלה מעולם הליך גישור בין הנתבע לגב' לוי. התובעת ייצגה לאורך כל הדרך את גב' לוי בלבד וניהלה בשמה מו"מ עם הנתבע, טרם פתיחת הליך משפטי בבית המשפט לענייני משפחה. במסגרת המו"מ בין הצדדים ייצגה התובעת את גב' לוי בלבד והדבר היה ברור לנתבע. הוא בחר להתנהל ללא ייצוג ברב התקופה, למעט תקופה קצרה בת מספר ימים בה יוצג על ידי עו"ד יום טוב, למרות שהתובעת הציגה בפניו מספר פעמים את האפשרות לשכור שירותיו של עו"ד. יתירה מזאת, הנתבע העלה לראשונה טענה לפיה נוהל הליך גישור בפני התובעת למעלה משנה לאחר פתיחת ההליכים המשפטיים, נתון המדבר בעד עצמו.

הפסקת המשא ומתן וההליך המשפטי

23. כאמור, ביום 24.6.2020 הודיע הנתבע לתובע, כי "...אי לכך ובהתאם לזאת אני לא מעוניין יותר בפשרה ולא בכלום אתן מוזמנות לתבוע אותי בבית המשפט... או משטרה או מה שבא לגברת... וגם את הבית אני מבקש למכור... בקיצור נראה בבית המשפט" (נספח 7 בעמ' 35 לתצהיר הנתבע ונספח 7 בעמ' 59 לתצהיר התובעת). מדובר בהודעה ברורה, בדבר מיצוי הליך המשא ומתן וכי הנתבע אינו מעוניין בו יותר.

ביום 2.7.2020 שלח הנתבע צבר הודעות בדבר ההתנהלות היומיומית עם גב' לוי. התובעת השיבה בקצרה - "חיים שלום מאחר שלבקשתך עברנו למסלול בבית משפט. כל הנושאים יוכרעו שם. אין צורך לשלוח לי יותר בקשות" (נספח 7 בעמ' 60 לתצהיר התובעת).

24. נמצא, כי ביום 24.6.2020 הודיע הנתבע לתובעת על הפסקת המשא ומתן. ממועד זה ואילך נדון עניינם של בני הזוג בבית המשפט לענייני משפחה בחיפה וההליך המשפטי נפתח כבר באותו חודש (ניתן ללמוד על כך ממספר תיק י"ס 74541-06-20. ראה נספח 18, עמ' 123 לתצהיר הנתבע). בהליך בבית המשפט לענייני משפחה יוצג הנתבע באמצעות עו"ד טל זלץ ובהמשך ע"י עו"ד אתי סדיס (נספח 13, עמ' 93 לתצהיר התובעת).

25. ביום 7.6.2021 הותקף מר אלטיט (בעלה של התובעת) בחנותו בחוצות המפרץ על ידי גבר רעול פנים מצויד באלה. במהלך התקיפה נאמר לו "תמסור לאשתך לא להתקרב לילדים". מר אלטיט הגיש תלונה במשטרה בגין התקיפה (נספח 9, בעמ' 68 לתצהיר התובעת).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

באותו יום בשעות הלילה נזרק בקבוק תבערה על דלת משרדה של התובעת ונגרם נזק לחדר המדרגות והכניסה למשרד. התובעת הגישה תלונה במשטרה וציינה את שמו של הנתבע כחשוד אפשרי (נספח 10, בעמ' 70 לתצהיר התובעת, ת/4 - עדות התובעת במשטרה ודו"ח פתיחת אירוע בעמ' 25). התובעת הדגישה, כי הדיונים בבית המשפט לענייני משפחה בהליך המשפטי של גב' לוי והנתבע היו סוערים. עוד ציינה, כי עליה להגיש באותו השבוע תגובה שהנתבע מייחס לה חשיבות ולכן, העיתוי אינו מקרי. בהמשך החקירה ציינה התובעת חשוד נוסף אפשרי (ראה מוצג ת/5 בעמ' 14). הנתבע נחקר בגין ארועים אלה ביום 8.6.2021 (מוצג ת/5, עמ' 1) והתלונה נסגרה ללא הגשת כתב אישום (ראה מוצג ת/5, עמ' 28 - החלטה מיום 24.11.2021).

התובעת טענה, כי מספר שבועות לאחר מכן הוצת הרכב של הורי גב' לוי. התובעת לא סיפקה פרטים או ראיות אודות האירוע הנטען. גם גב' לוי לא נחקרה בנושא ולכן, איני קובע מסמרות בעניין זה.

26. ביום 25.7.2021 שלח הנתבע לתובעת מכתב התראה טרם נקיטה בהליכים, באמצעות עו"ד קינן (נספח 11 לתצהיר התובעת). הנתבע טען, כי התובעת שימשה כמגשרת בין הצדדים במהלך החודשים דצמבר 2019 עד מרץ 2020, התנהלה כלפיו בחוסר תום לב, תוך הפרת אמון וחסיון ושימוש לרעה במידע ומסמכים שהועברו לידיה בהליך גישור.

המכתב מפרט, אחת לאחת, את טענות הנתבע כפי שהועלו גם במשפט, הגם שבחינה מעמיקה מעלה כי קיימים שני שינויים, לכאורה מינוריים בגרסתו. ראוי לעמוד על שינויים אלו, המעידים על טיבה של גרסתו.

א. בסעיפים 1 ו-3 במכתב נטען, כי התובעת שמשה כמגשרת בחודשים 12/2019 עד 3/2020. מנגד, בכתב ההגנה ובעדותו טען הנתבע, כי הליך הגישור "התפוצץ" רק ביום 20.5.2020 (סעיף 15 לכתב ההגנה ועמ' 122, שורות 34 - 36 לפרוטוקול). מסיבה לא ברורה ייחס הנתבע חשיבות רבה למועד זה. בנסיבות אלה, לא ברור מדוע נטען במכתב בא כוחו כי הליך הגישור הסתיים בתחילת חודש מרץ 2020.

נראה, כי "הפיצוץ" בהליך הגישור, כטענת הנתבע במשפט, נועד להסביר את עיתוי שכירת שירותיו של עו"ד יום טוב, בתחילת חודש יוני 2020. מדובר בשינוי קל, לכאורה, בגרסת הנתבע, אולם יש לו משמעות והוא מעיד על "התפתחות" של הגרסה לאורך זמן.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

ב. בסעיף 4 במכתב ההתראה נטען, כי הנתבע שילם לתובעת שכר טרחת עורך דין. מנגד, בסעיף 17 לכתב ההגנה טען הנתבע, כי "לתובעת שולם סכום בסך סכום של 13,500 ₪ בגין הליך הגישור" (הדגשות שלי - א.ר. ראה גם סעיף 21 בתצהיר הנתבע). אף שבמכתב ראשון נראה כי מדובר בשינוי זניח בגרסת הנתבע, הלכה למעשה, מדובר בשינוי מהותי. טרם הגשת כתב ההגנה טען הנתבע במפורש, כי שילם בעצמו את שכר טרחת התובעת, או לכל הפחות כך ראוי היה להבין את הצהרותיו, בעוד שהלכה למעשה, כפי שאישר במהלך עדותו, הוא לא שילם לתובעת דבר, אלא לכל היותר מסר לגב' לוי כספים, שלא ברור הקשר בינם לבין שכ"ט התובעת. כאמור, אין קורלציה בין הסכום שהועבר לגב' לוי לבין שכה"ט שהאחרונה שילמה לתובעת.

27. מכתבו של עו"ד קינן נשלח למעלה משנה לאחר פתיחת ההליכים המשפטיים, בהם ייצגה התובעת את גב' לוי. הנתבע לא התייחס לפער הזמנים בתצהירו ובסיכומיו. בחקירתו הנגדית השיב, כי למד את ההבדל בין הליך גישור למשא ומתן רק בחודש מאי 2021, באמצעות באת כוחו דאז, עו"ד סידיס (עמ' 124, שורות 24 - 30 לפרוטוקול). איני מקבל הסבר זה. ראשית, עו"ד סידיס לא זומנה לעדות מטעם הנתבע, כדי לתמוך בגרסתו בעניין זה. שנית, הנתבע נשאל בחקירתו לגבי הדברים שהסביר לו עו"ד יום טוב והשיב - "לא, לא אריאל יום טוב אני זוכר מה הוא אמר לי, הוא התפלל שאני בכלל הולך בלי עו"ד, הוא אמר לי תגיד מה אתה הולך לפגישה כזאת... אני זוכר את זה אתה הולך לשלם, מסכים לשלם 20,000 ומשהו לחודש ואתה בלי עו"ד?" (עמ' 124, שורות 33 - 35 לפרוטוקול). מדובר בהסבר תמוה, שאינו עולה בקנה אחד עם עדות עו"ד יום טוב, לפיה הנתבע עצמו מסר לו כי הוא משתתף בהליך גישור. עו"ד יום טוב טען, כאמור, כי עת פנה אליו הנתבע בחודש יוני 2020, נמסר לו שמתקיים הליך גישור בפני התובעת. עו"ד יום טוב הבין כי לא כך הם פני הדברים, הבהיר לנתבע שאינו מצוי בהליך גישור (עמ' 107, שורות 3 - 6 לפרוטוקול) אולם אמר לו שלטעמו, ניהול המו"מ מבלי שהנתבע מיוצג לא תקין מבחינה אתית (ראה עמ' 103, שורה 9, עמ' 106, שורות 33 - 36 ועמ' 111, שורות 15 - 20 לפרוטוקול). עו"ד יום טוב חזר על כך מספר פעמים בעדותו. הגם שלא מצאתי ממש בטענה כאילו התובעת התנהלה שלא כשורה עת ניהלה את המו"מ בשם גב' לוי, מבלי שהנתבע מיוצג, ניתן ללמוד מדברי עו"ד יום טוב, כי הנתבע היה ער למצב הדברים כבר בחודש יוני 2020, אך כבש את טענותיו תקופה לא מבוטלת, במהלכה נוהל ההליך בבית המשפט לענייני משפחה.

המסקנה המתבקשת היא, כי הנתבע בחר לפעול רק כעבור למעלה משנה מאז תחילת ההליך המשפטי בבית המשפט לענייני משפחה, מתוך מניע אסטרטגי בניהול ההליך המשפטי וניסיון לסלק את התובעת מייצוגה של גב' לוי (ראה עדות התובעת בעמ' 61, שורות 7 - 11 ועמ' 62, שורות 30 - 38 לפרוטוקול). תמיכה לכך מצאתי גם בעדות התובעת במשטרה, שם ציינה כי

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

הדיונים סוערים ועליה להגיש בסמוך לאחר מכן תגובה ממנה חושש הנתבע (ראה ת/4 - עדות התובעת במשטרה).

28. ביום 1.8.2021 השיבה התובעת, באמצעות ב"כ (עוה"ד אבריל), למכתב ההתראה שנשלח אליה. היא כפרה בטענות הנתבע ופרסה גרסתה, כפי שבאה לידי ביטוי במשפט, לרבות ציטוטים מתכתובות ווטסאפ שהוחלפו בין הצדדים.

בהמשך, הוחלפה בין הצדדים תכתובת נוספת בנושא (נספח 11 לתצהיר התובעת). לא אתעכב על תוכנה ואסתפק בהערה לפיה, הצדדים התבצרו בעמדותיהם.

29. התובעת טענה, כי צבר האירועים שקדם למכתבים, ושיחתה עם עו"ד קינן, הביאו אותה למסקנה שהנתבע דורש שתתפטר מייצוגה של גב' לוי, ורק אז יניח לה לנפשה (סעיף 31 לתצהירה ועמ' 70).

התובעת טענה, כי באותה עת חשה מאוימת ולכן, הגיעה להסכמות עם ב"כ הנתבע, לפיהן תתפטר מייצוג גב' לוי, בכפוף לכך שהנתבע יחתום על הצהרה לפיה אין לו טענות נגדה. הנתבע חתם על הצהרה כאמור ביום 21.8.2021 וחתמתו אושרה על ידי בא כוחו (נספח 12 לתצהיר התובעת). ההצהרה נוסחה באופן רחב וכיסתה כל טענה אפשרית של הנתבע נגד התובעת, בכל ערכאה או מישור. לאחר החתימה על כתב הויתור הגישה התובעת בקשה לשחררה מייצוג גב' לוי. התובעת הבהירה בבקשה, כי היא מבקשת להשתחרר מהייצוג נוכח נסיבות אישיות מורכבות שנוצרו בתיק, אשר מונעות את המשך הייצוג. היא ציינה, כי קבלה מכתב התראה לפי סעיף 31 לכללי לשכת עורכי הדין הדורש הפסקת הייצוג והגם שלשיטתה אין בסיס לתלונה נגדה, היא לא מעוניינת להתמודד עם תלונות או תביעות (נספחים 13 - 14 לתצהיר התובעת). בניגוד לטענת הנתבע, אין בכך משום הודאה של הנתבעת או הוכחה לאמיתות טענותיו. אני מקבל את טענת התובעת, לפיה בחרה שלא להמשיך לייצג את הנתבעת, נוכח הנסיבות שנוצרו, העובדה שלאורך תקופה הרגישה מאויימת (גם אם לא הוכח ברף הנדרש שהנתבע אחראי לתקיפת בעלה או לניסיון הצתת משרדה) וכי לא רצתה להיכנס להליכים משפטיים נוספים. אין בהתפטרות מייצוג גב' לוי כדי לשנות את המסקנה כי לא ניהלה הליך גישור בין בני הזוג, טרם פתיחת ההליך המשפטי, אלא ייצגה את גב' לוי בלבד במו"מ מול הנתבע, שהיה מודע לכך היטב.

השתלשלות העניינים לאחר שהתובעת הפסיקה לייצג את גב' לוי

30. ביום 31.8.2021 התפרסם באתר "עדנה קרנבל" הפרסום הראשון נשוא התביעה (נספח 18 לתצהיר התובעת). מדובר ב"כתבה", ארוכה למדי, שכותרתה "הפסד צורב לסחטנית הגברים

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

עו"ד ענבל הראל (חיפה) ובעלה דביר אלטיט: זרקה כמה גפרורים על דלת משרדה והאשימה בן הזוג לשעבר של הלקוחה אורלי לוי בהצתת משרד. השופטת טל תדמור זמיר זרקה אותה".
ה"כתבה" עסקה בארוע ההצתה והופיעה באתר זמן ממושך, לכל הפחות עד ליום 24.11.2024, כאמור בנספח 19 לתצהיר התובעת.

ביום 20.12.2021 שיתף הנתבע בדף הפייסבוק שלו את ה"כתבה" מאתר "עדנה קרנבל" (נספח 34 לתצהיר התובעת). אין מחלוקת כי מדובר בדף הפייסבוק האישי של הנתבע, הנושא את שמו באנגלית והנתבע אישר כי שיתף את הפרסום. תחילת הפרסום עוסק בגב' לוי (במילים לא מחמיאות) ובהמשך, מצורף קישור לאתר "עדנה קרנבל" ולאחריו כותרת ה"כתבה" - "הפסד צורב...". התובעת ציינה, כי השיתוף (הקישור) הוסר על ידי הנתבע במועד בלתי ידוע.

31. ביום 16.1.2022 הגיש הנתבע תלונה נגד התובעת לוועדה האתיקה של לשכת עורכי הדין (נספח 15 בעמ' 26 לתצהיר התובעת ונספח 26 לתצהיר הנתבע). התלונה הוגשה באמצעות עו"ד הולרי - באת כוחו - ונטען בה בין היתר, כי "המתלונן יטען, כי חיובו (תחת לחץ ההליכים האגרסיביים אשר נקטה נגדו עו"ד הראל) לחתום על מסמך "אישור" זה ובנוסף אשר דרשה ממנו עו"ד הראל - אשר משמעותו נסיון חסימת זכויותיו הבסיסיות לפנות לכל גורם מוסמך, אודות התנהלותה הפסולה של עו"ד הראל - מהווה לכשעצמה, עבירת משמעת נוספת של עו"ד ענבל הראל, ובדרישתה זו (כ"תנאי" להסכמתה להפסיק ייצוג אורלי לוי) כי חיים יחתום על מסמך "ויתור" גורף זה - פעלה עו"ד הראל, בניגוד מוחלט לחובתה כעורכת דין, בניגוד לכללי האתיקה החלים עליה ובחוסר תום לב".

הנתבע לא חזר במהלך המשפט על הטענה כאילו "אולץ" לחתום על כתב הויתור. הוא טען, כי התובעת הפרה את ההסכם, המשיכה להיות דומיננטית בייצוגה של גב' לוי (סעיפים 36 - 41 לתצהיר הנתבע) ולכן, נטל לעצמו את החירות לפעול נגדה, בין היתר בהגשת התלונה (ראה דבריו בסעיף 38 לתצהירו). מדובר בשינוי גרסה נוסף, המעיד על הילך טיעונו ונזקף לחובתו.

32. ביום 13.2.2022 התפרסם באתר "עדנה קרנבל" הפרסום השני נשוא התביעה (נספח 20 לתצהיר התובעת). מדובר ב"כתבה" שפורסמה ביום 31.8.2021. גם פרסום זה הופיע זמן ממושך באתר, ולכל הפחות עד ליום החתימה על תצהיר התובעת (25.11.2024).

33. ביום 11.8.2022 נגנזה התלונה על ידי ועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין (נספח 16 לתצהיר התובעת). נקבע, כי "לאחר עיון בתלונה ובתגובה, החליטה הוועדה לגנוז את התלונה בהעדר עבירה אתית. התכתבויות ה"וואטסאפ" שצורפו על ידי הנילונה מעידות כי בשלב עריכת ההסכם היה מודע המתלונן לצורך בשכירת עו"ד מטעמו והוא אף שכר אחד כזה שייצגו לזמן

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

קצר במהלך המו"מ. בנוסף הטענה בדבר ניגוד עניינים מצד הנילוניה הועלתה לראשונה למעלה משנה לאחר תחילת ההליך המשפטי".

החלטת ועדת האתיקה מנומקת והודגש בה, בין היתר, פער הזמנים שבין פתיחת ההליך בבית המשפט לענייני משפחה ומועד הגשת התלונה.

34. ביום 22.10.2022 התפרסמו בחשבון הפייסבוק של הפרופיל "עוזי ברק" שלושה פרסומים העוסקים בתובעת (נספח 24 לתצהיר התובעת). הפרסומים מייחסים לתובעת הגשת תלונות שווא, הרס משפחות, מרמה של לקוחות, העצמת הקונפליקט בני בין זוג ודחיקת המפרסם לכדי אובדנות (ראה דיון בנושא בהמשך).

35. בנוסף, במהלך חודש אוקטובר 2022, במועדים בלתי ידועים, פרסמו חמישה משתמשים, תחת השמות "אורלי הראל", "אריאל", "רוחמה כרמלי", "מיכל עורכת דין מיכל" ו"דביר אלטיט", 35 סרטונים באתר יוטיוב (YOUTUBE). תוכן הסרטונים לא קשור לתובעת, אך לכל סרטון הוצמדה כותרת עם ביטויים המכפישים אותה. כותרות הסרטונים פורטו בסעיף 63 ונספחים 27 - 29 לתצהיר התובעת.

36. בחודש יוני 2023 הגיש הנתבע תביעה נגד התובעת בת.א. 19564-06-23 בבית המשפט השלום בתל אביב (ראה נספח 33 לתצהיר הנתבע וסעיף 40 לתצהיר התובעת). כפי שעולה מהמסמכים שהוצגו בפני, עניינה של התביעה בטענת הנתבע, כי התובעת שימשה מגשרת בינו ובין גב' לוי, הפרה את התחייבותה להתפטר ולהימנע מייצוג גב' לוי והמשיכה לתת לה סיוע משפטי, לאחר שהתפטרה.

37. במהלך חודש יוני 2023, במועד מדויק שאינו ידוע, פרסם הנתבע ביקורת בכרטיס העסקי של התובעת באתר גוגל, במסגרתו כינה את התובעת "שקרנית", "רמאית" ו"בוגדנית" וטען, כי פעלה בניגוד לכללי האתיקה, שעה שניהלה גישור בינו לבין פרודתו, בעוד היא מייצגת אותה וכמי שניסתה להרחיק אותו מילדיו (נספח 33 לתצהיר התובעת).

הנתבע אישר בסעיף 8 לתצהירו, כי פרסם את הדברים וטען, כי מדובר בביקורת צרכנית לגיטימית ומידתית.

38. ביום 8.6.2023 פרסם הנתבע בעמוד הפייסבוק שלו פרסום ארוך הנוגע, בין היתר, לתובעת (נספח 35 לתצהיר התובעת). התובע התייחס אל התובעת כ"תכנית", "סכסכנית", "שקרנית", "בוגדנית", וטען, כי שימשה כמגשרת בינו ובין פרודתו ועשתה שימוש בתפקידה

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

כדי לרמות אותו ולשאוב את המידע הפיננסי שלו, למרות שייצגה את הפרודה. בנוסף, טען כי התובעת עושקת ומרמה את לקוחותיה וכי הגישה תלונות שווא במשטרה.

ביום 29.6.2023 פרסם הנתבע בעמוד הפייסבוק שלו פרסום נוסף, הנוגע לתביעה שהגיש בבית המשפט השלום בתל אביב (ראה נספח 37 לתצהיר התובעת), כינה את התובעת "רמאית", "בוגדנית" ו"שקרנית" ובקש להזהיר את הציבור מפניה.

הנתבע אישר כי פרסם את שני הפוסטים וציין, כי תיקן את הפרסום מיום 8.6.2023 לאחר הגשת התביעה וריכך את הביקורת (נספח 2 לתצהירו). לטענתו, היה חייב לפרסם את הפרסום המרוכך שכן מחובתו להזהיר את הציבור מהתנהלותה הפסולה של התובעת כעורכת דין (סעיף 8 לתצהירו). הנתבע הוסיף, כי "ריכך" את הפרסום, אך המשיך בביצועו מכיוון שחש שזוהי חובתו להזהיר את הציבור מפני התנהלות התובעת כעורכת דין (סעיף 8.2 לתצהירו). פרסום זה אינו חלק מהתביעה ולכן, אינני רואה צורך לדון בו.

39. עד כאן ההשתלשלות העובדתית והקביעות הנחוצות ומכאן הדיון המשפטי בפרסומים נשוא התביעה.

המסגרת הנורמטיבית - עוולות לשון הרע

40. הכרעה בתביעה לפי חוק איסור לשון הרע מצריכה מעבר בין מספר שלבים, מעבר לשלב הבירור העובדתי, בו נבחנת שאלת נסיבות הארוע. בשלב הראשון נבחנת השאלה, אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה בסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. בשלב זה, יש להכריע בשאלה אם הנתבע הוא שפרסם את הפרסומים או אחראי לפרסומם, והאם הוכח הקשר בין הנתבע לפרסום. רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי חוסה תחת ההגנות הקבועות בחוק. במידה והפרסום לא נהנה מההגנות המפורטות בחוק, יש לעבור לשלב האחרון בו נבחנים הסעדים המתאימים, לרבות פיצויים (ראה ע"א 751/10 פלוני נגד דיין - אורבך (8.12.2012) וכן, ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נגד הרציקוביץ', פ"ד נח (3) 558, 568).

41. המונח "לשון הרע" מוגדר בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע - "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול - (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרם לשנאה, לבוז או ללעג מצדו. (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחדים לו; (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, משלח ידו או במקצועו. (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו".

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

כדי לקבוע אם אמירה מסוימת מהווה לשון הרע, יש לפרשה. המבחן לפרשנות הפרסום הוא מבחן אובייקטיבי. בעת פרשנות הפרסום יש לעמוד על מובנו של הביטוי ועל המשמעות הטמונה בו. יש לשלוף מתוך הביטוי את פרשנותו הסבירה ולברר אם מדובר בביטוי הגורם להשפלת אדם פלוני בעיני האדם הסביר. יש לייחס לביטוי את המשמעות הסבירה של המילים לפי הקשרן, תוך התחשבות באופיו, ובהתאם לתפיסות מקובלות של האדם הסביר. נקבע, כי כאשר בית המשפט נתקל בקושי פרשני, עליו להעדיף את הפרשנות שלפיה הביטוי איננו לשון הרע (ע"א 4534/02, לעיל). בנוסף, לצורך בחינת משמעות הדברים, אין חשיבות לכוונת אומר האמרה (המפרסם) ואין חשיבות לשאלה, כיצד הבין את הדברים בפועל מי שקרא או שמע אותם. המבחן הקובע הוא מהי לדעת השופט היושב בדין המשמעות שקורא סביר היה מייחס למלים (ע"א 723/74 יגאל תומרקין נגד אליקים העצני, פ"ד מג(2) 333 וע"א 1104/00 אפל נגד חסון, פ"ד נו(2) 607). עם זאת, אל המובן הטבעי והרגיל של המילים אין להגיע תוך בידודן וניתוקן מהקשרן. נהפוך הוא, יש לראותן על הרקע הכללי בו הובאו ובהקשר הדברים בו פורסמו (ע"א 723/74 הוצאת עתון "הארץ" בע"מ ואח' נגד חברת החשמל לישראל בע"מ ואח', פ"ד לא(2) 281, 300 וע"א 1104/00, לעיל, בעמ' 617 - 618).

42. סעיף 2(א) לחוק איסור לשון הרע קובע, כי פרסום יכול שייעשה בדרכים שונות, בין היתר בעל פה, בכתב או בדפוס "וכל אמצעי אחר". סעיף 2(ב) לחוק קובע, כי "רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות... אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע" וכן, "אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע". הגדרת המונח "פרסום" בחוק רחבה והיא כוללת כל מעשה של העברת מסר לאדם אחד או יותר זולת הנפגע (א). שנהר, דיני לשון הרע, מהדורה שניה - 2024, בעמ' 137 - 138). פרסום, כמשמעו בחוק, הוא העברתה של ידיעה משפילה או מבזה לאדם אחר זולת הנפגע.

הפרסומים באתר "עדנה קרנבל" ושיתוף הפרסום על ידי הנתבע

43. ביום 31.8.2021 התפרסמה באתר "עדנה קרנבל" "כתבה" ארוכה, הנושאת את הכותרת "הפסד צורב לסחטנית הגברים עו"ד ענבל הראל (חיפה) ובעלה דביר אלטיט: זרקה כמה גפרורים על דלת משרדה והאשימה בן הזוג לשעבר של הלקוחה אורלי לוי בהצתת משרד. השופטת טל תדמור זמיר זרקה אותה" (נספח 18 לתצהיר התובעת).

ה"כתבה" עוסקת בארוע ניסיון ההצתה של משרד התובעת. לא אחזור כאן על מלוא תוכן הכתבה, מפאת אורכה. אסתפק בכך שהיא מייחסת לתובעת תיאוריים ציוריים, בוטים ומשפילים דוגמת "סחטנית הגברים", "תופרת התיקים", "גולדיגריט כחול לבן", "כלבה", ו"מוערכת מאוד בקהילת הפמינאציות". בנוסף, הפרסום מייחס לתובעת עבירות פליליות של

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

ביום הצתת משרדה, ניסיון הפללה בגין הצתת המשרד, ביצוע מעצר "מבוים", ככול הנראה באמצעות הפעלת לחץ על משטרת ישראל, וגיוס בעלה להגשת תלונת שווא בגין תקיפה. ה"כתבה" כוללת תיאור של האירועים, לכאורה, כפי שהם מנקודת מבט הנתבע, כולל הטענה להליך גישור בין הצדדים, ייצוג צד לגישור בניגוד לכללי האתיקה ושימוש במסמכים שהתקבלו במהלך הגישור.

ה"כתבה", הופיעה באתר במשך זמן ממושך, לכל הפחות עד ליום 24.11.2024, כפי שניתן ללמוד מנספח 19 לתצהיר התובעת.

התובעת פרטה בכתב התביעה את אמירות לשון הרע ב"כתבה", כדלקמן:

א. "תפירת תיק" נגד הנתבע והגשת תלונת שווא בגין הצתה שהיא ביצעה:

"זרקה כמה גפרורים על דלת משרדה והאשימה בן הזוג לשעבר של הלקוחה אורלי לוי בהצתת משרד [...] **ענבל הראל המתמחה בייצוג נשים שקרניות וזדוניות תפרה תיק לגרוש של מרשתה והתלוננה במשטרה כי הוא הצית לה את דלת המשרד. ענבל זרקה כמה גפרורים על הדלת בעודה עוטה כפפות ורצה למשטרה [...] הרי אם ענבל הראל טוענת שהציתו לה את דלת המשרד, איפה הראיות? איפה צילומים? איפה איכונים מהמשטרה? האם מצאו את הגפרורים? רק בגלל שהגבר ממורמר על זה שהיא סחטה אותו ומפרסם בפייסבוק, זו עילת מעצר? ברור שהמעצר היה מבוים ע"י ענבל הראל. נציין שבכל רגע נתון היה הגרוש ע"י מעקב שענבל הראל שמה לו באמצעות משרד חוקר פרטי "אורי סבר – היחידה לחקר האמת" ולמה שהכלבה תזרוק גפרורים על הדלת של משרדה?".**

ב. תיאור שלה כמי שסוחטת גברים ומייעצת לנשים להגיש תלונות שווא נגד בעליהן וכמי ששכרה חוקר פרטי וכ"גולדריט":

"הפסד צורב לסחטנית הגברים עו"ד ענבל הראל [...] **עו"ד ענבל הראל מתפארת בפייסבוק איך היא סוחטת מגברים כתובות למרות שהלקוחות שלה בוגדות ומעלילניות שווא, ענבל הראל סחטנית כתובות מגברים ויועצת מומחית לנשים להעליל תלונות שווא אם לא די בכך שכרו השתיים חברת חקירות לצורך ביצוע מעקב אחר הקורבן במטרה לנסות ולסחוט עוד כסף כיאה לגולדריט כחול לבן".**

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

ג. הצגת התובעת כמי שעשקה את הנתבע, עשתה "קומבינה" עם גב' אורלי לוי והציגה

את עצמה בפני הנתבע בכזב כמגשרת בעוד שבפועל היא ייצגה את אורלי :

"ענבל הראל עשקה את הגבר וקפצה על פוסט בפייסבוק [...] מסתבר שכאשר אורלי לוי [...] חפצה להתגרש, היא עשתה קומבינה עם ענבל הראל ושתיהן סיפרו לאבא שענבל תעשה להם גישור, ושהכל יהיה טוב. ענבל הראל הציגה עצמה כמגשרת מוסמכת והיא שידלה את האבא להביא לגישור מסמכים" כדי שאפשר יהיה להכין טיוטות". במשך כמה חודשים היא ניסתה לקדם את הדרישות של אורלי ולשכנע את האבא לוותר על המכנסיים שלו עד שהוא הבין שזו מלכודת פמיניסטית. האבא הודיע לענבל "יאללה שאורלי תתבע אותי. [...]" אלא שאז המגשרת הפכה להיות העורכת דין של אורלי לוי, והגישה תביעה שצירפה אליה את כל המסמכים שהאבא חשף בגישור. כל עורכי הדין יודעים שזה דבר שאסור לעשות (כלל 31 לכללי לשכת עורכי הדין). ענבל לא רצתה לוותר על התרנגולת המטילה לה ביצי זהב, ולכן בתגובה להתראה שקיבלה שעליה לפסול עצמה, הלכה ויזמה את התלונות".

ד. הצגת התובעת כמי שגייסה את בעלה "לפברק" תלונה שווא למשטרה, "גנבה" את

בעלה מאשתו דאז וכ"תופרת תיקים" :

"דביר אלטיט הבעל של ענבל גוייס לפברק תלונה משלו על "תקיפה ע"י אלמוני"

ענבל הראל אפילו גייסה את בעלה דביר אלטיט להעליל על האיש. דביר אלטיט טען ש"כמה שעות מוקדם יותר באותו היום של ההצתה - גבר אלמוני היכה וניסה לתקוף אותו בחנות אלקטרוניקה שבבעלותו ..."

אלטיט הוא הבעלים של סטריאו שופ, חנות שממוקמת בחוצות המפרץ, "בבנין שקט וצדדי, מחוץ להמולה של אזור הקניות הגדול". **אלטיט היה נשוי לאישה אחרת וענבל חשקה בו ו"גנבה אותו לעצמה".** אפילו התנדבה לייצג את אלטיט בגירושין שלו מאשתו.

לפי כתבה של שמעון איפרגן הכתב הקוקסינל של מאקו דביר אלטיט טען במשטרה ש"אחד מהם נכנס למשרד שלי עם אלה והכה אותי", "הוא אמר לי : "תמסור ד"ש חם לאשתך", והכה אותי בעוצמה", סיפר דביר שלטענתו נזקק בהמשך לטיפול

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

רפואי באמצעות 2 אקמולים. ענבל הראל תופרת התיקים ובעלה דביר אלטיט - שגויס להגיש תלונת שווא משלו במשטרה".

44. ביום 13.2.2022 התפרסמה באתר "עדנה קרנבל" "כתבה" שנייה (נספח 20 לתצהיר התובעת). מדובר בפרסום נוסף של ה"כתבה" מיום 31.8.2021. ה"כתבה" פורסמה באתר גם במועד חתימת התובעת על תצהירה ביום 25.11.2024. מאחר ומדובר למעשה ב"כתבה" אחת, שפורסמה פעמיים, אראה בכך משום פרסום אחד לצורך התביעה.

45. ה"כתבה" מיום 31.8.2021 באתר "עדנה קרנבל", שפורסמה פעם נוספת ביום 13.2.2022, מציגה את התובעת כמי שניהלה גישור בין בני זוג, כאשר היא מייצגת את האישה. בנוסף, היא כוללת ביטויים מבישים ומכפישים, בעלי ניחוח חריף של מיזוגיניה, וייחוס עבירות פליליות לתובעת - ביום הצתה, ניסיון הפללה והדחה לעדות שקר. ניכר, כי מטרת ה"כתבה" לבזות ולהשפיל את התובעת, לפגוע בפרנסתה ולעשותה לבוז ולעג בעיני הבריות, תוך שהיא מייחסת לה עבירות אתיות ומעשים פליליים, דבר המהווה לשון הרע כשלעצמו (ראה ע"א 310/74 אליהו שטרית נגד שלמה מזרחי, פ"ד (1) 389 וכן, א. שנהר, לעיל, בעמ' 238 - 239). האמירות ב"כתבה" מהוות באופן ברור לשון הרע, בהתאם להגדרת מונח זה בסעיף 1 לחוק.

בסעיף 46 לסיכומי אישר הנתבע, כי "מדובר בפרסומים מבזים ומשפילים אודות התובעת במקרים אחרים בהם הייתה מעורבת אשר אינם קשורים אליי, עליה להפנות לאתר 'עדנה קרנבל' מאחר ואין לנתבע כל קשר אליהם...". משמע, אף הנתבע מסכים שהפרסום באתר "עדנה קרנבל" הוא פרסום מבזה ומשפיל וכזה, מהווה לשון הרע. אכן, אין חולק כי ה"כתבה" עמוסה באמירות משפילות ומבזות, העלולות בין היתר לפגוע בפרנסת התובעת כעורכת דין.

46. הנתבע הכחיש כל מעורבות בפרסום באתר "עדנה קרנבל" וטען, כי לא הוצגה כל ראיה לקשר שלו לפרסומים. בהמשך טען בסיכומיו, כי מדובר באתר החסום לצפייה בישראל, החל מיום 1.4.2024, שמפעילו מתגורר בארצות הברית. הנתבע הדגיש, כי מי שמבקש לצפות באתר בישראל צריך להפעיל אמצעים טכנולוגיים מתקדמים. עוד טען הנתבע, כי פורסמו באתר כתבות נוספות אודות התובעת, שאינן קשורות אליו, וכתבות רבות אחרות אודות עורכי דין ושופטים אחרים, ללא קשר למי מהצדדים המעורבים בתביעה.

47. התובעת טענה, כי מועד הפרסומים אינו אקראי, אלא חלק ממערך מתוזמן היטב שניהל הנתבע נגדה, במטרה לגרום לה להפסיק לייצג את גבי לוי. עוד נטען, כי הפרסומים כוללים מסמכים חסויים, דוגמת מידע מתסקיר עו"ס והעתק צילומי שלו. מדובר במסמך הנמצא בתיק בית משפט, שמנוהל בדלתיים סגורות, ומצוי בידי הצדדים או באי כוחם בלבד. עוד

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

טענה התובעת, כי הפרסומים כוללים גם העתקים של מכתב ההתראה ששלח אליה עו"ד קינן, תשובת עו"ד אבריאלי מטעמה ותכתובות נוספות. נטען, כי מסמכים אלה הוחלפו בין הצדדים לתביעה בלבד ולא פורסמו באופן כלשהו. יתירה מזאת, בשים לב לנוסח ה"כתבה" ואופייה המכפיש, לנתבע בלבד יש אינטרס בפרסום או גישה למסמכים שצורפו לה.

48. הילך טיעונה של התובעת בנושא זה אינו משולל היגיון. נוסח ה"כתבה" בוטה, מכפיש ומשפיל ואיש מהנוגעים בדבר אינו יוצא ממנה נטול פגע, להוציא הנתבע או בא כוחו דאז. בנוסף, סמיכות הזמנים בין האירועים המתוארים ב"כתבה" אכן מייצרת תחושה של מהלך מתוכנן ומאיים, שמטרתה להפסיק את ייצוג גב' לוי. עם זאת, מדובר בראיות נסיבתיות ואני סבור כי התובעת לא עמדה בנטל להראות קשר ישיר בין הנתבע לאתר וכי הוא עומד מאחורי הפרסומים המכפישים. לא הוכח כי הוא העביר מסמכים לגורם העומד מאחורי האתר לצורך פרסומם. בנוסף, המסמכים היו בידי מספר גורמים המעורבים בתיק. יתירה מזאת, ה"כתבה" עוסקת גם בגורמים נוספים ומשתלחת בצדדים שלישיים שאינם קשורים לנתבע ומכל מקום, לא הוכח כי קשורים אליו. בנסיבות אלה, ויש לומר - לא בלי התלבטות, אני קובע כי התובעת לא הוכיחה שהנתבע אחראי לפרסומים באתר "עדנה קרנבל" ולכן, דין התביעה בנוגע לפרסומים אלה להידחות.

49. ביום 20.12.2021 שיתף הנתבע בדף הפייסבוק האישי שלו את ה"כתבה" שפורסמה באתר "עדנה קרנבל" ביום 31.8.2021. כפי שקבעתי לעיל, האמירות בפרסום באתר "עדנה קרנבל" הן לשון הרע ואין חולק, כי גם יסוד הפרסום הנדרש בחוק מתקיים.

הנתבע אישר, כי שיתף את הפרסום בדף הפייסבוק שלו. כלל הוא, כי עצם העובדה שפרסום מסוים הוא בבחינת חזרה על פרסום אחר, שיש בו משום הוצאת לשון הרע, אינה מקנה הגנה לפרסום החוזר (ראה רע"א 3614/97 אבי יצחק, עו"ד נגד חברת החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד נגד (1) 26 וכן, א. שנהר, לעיל, בעמ' 273). חזרה על פרסום לשון הרע ו"שיתוף" של פרסום שהוא לשון הרע הם פרסום לשון הרע כשלעצמם (ראה רע"א 1239/19 יואל שאול נגד חברת ניידלי תקשורת בע"מ (8.1.2020)), ע"פ (מחוזי-בי"ש) 14429-12-25 נפתלי עמר נגד מ"י (11.2.2026) וכן, ת.א. (שלום-חיפה) 7685-10-16 צבי (ציקי) אבישר נגד ניר פוטר (27.9.2018) ותא"מ (שלום-כ"ס) 35658-06-18 אבי דיין נ' משה חזן (13.8.2024)). לפיכך, העובדה שהנתבע שיתף את הפרסום הראשון, מהווה פרסום לשון הרע לכל דבר ועניין.

המרשתת והרשתות החברתיות, בפרט, מוצפים בפרסומים, באופן תדיר יומיומי. הפרסומים מקיימים את יסוד הפרסום, ולכן עשויים לעמוד לבחינה משפטית. במקרה זה, מדובר בשיתוף של פרסום בוטה, רצוף תיאורים מבזים, בעל כותרת המושכת את תשומת לב הקורא.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

אין ולא יכולה להיות מטרה אחרת לשיתוף, להוציא המשך הפצת לשון הרע שיש בו, הבאתו לידיעת אנשים נוספים ו"הדהוד" נוסף שלו.

50. למעשה, למעט הכחשה של עצם פרסום ה"כתבה" המקורית, לא העלה הנתבע טענה מפורשת כלשהי להגנתו (יותר מכך, בסעיף 46 בסיכומיו הוא אישר כי מדובר בפרסום מכפיש). עם זאת, אני מוכן לצאת מתוך הנחה, כי טענותיו במישור אמיתות הפרסומים, נוגעות גם ל"כתבה" באתר "עדנה קרנבל". לפיכך, אבחן האם עומדת לנתבע הגנת "אמת דיברתי", לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע.

51. סעיף 14 לחוק קובע, כי **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום עניין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש"**.

בע"א 10281/03 אריה (אריק) קורן נגד עמינדב (עמי) ארגוב (12.12.2006) דן בית המשפט העליון בהרחבה בהגנת אמת בפרסום וסקר את הפסיקה שיצאה מכוח סעיף 14 לחוק. כפי שנקבע בפסק הדין הנ"ל, שני יסודות מצטברים נדרשים להוכחת הגנה זו - אמיתות תוכן הפרסום וקיומו של עניין ציבורי בפרסום. ההכרעה בדבר קיומם של שני אלה נעשית על פי מבחן אובייקטיבי (א. שנהר, לעיל, עמ' 389 - 390). יסוד אמיתות הפרסום עיקרו בבחינה, האם תואם תוכנו של הפרסום את האמת, את המציאות "האובייקטיבית" (ע"א 3199/93 קראוס נגד ידיעות אחרונות בע"מ, פ"ד מט(2) 843, 857). דרישה זו באה להבטיח, כי במסגרת ההגנה על שמו הטוב של אדם, לא תינתן הגנה לפרסום שאין בו אמת. מאידך, אין נדרשת זהות מוחלטת בין מצב הדברים בפועל לבין תוכן הפרסום, אלא נדרש כי המשמעות הכללית העולה מן הפרסום והתוכן העולה ממנו יתאמו (א. שנהר, לעיל, בעמ' 397). היסוד השני בהגנה נוגע לאינטרס הציבורי בפרסום. יסוד זה מתקיים, אם ניתן לומר שהבאת המידע בפני הציבור תתרום ליכולתו לגבש את דעתו בעניינים ציבוריים או תביא לשיפור אורחות חייו (א. שנהר, לעיל, בעמ' 225).

52. הנטל להוכיח את אמיתות הפרסום מוטל על הנתבע - המפרסם הטוען לתחולת ההגנה, הנדרש להוכיח - על פי הכלל הנוהג במשפט האזרחי - כי מאזן ההסתברויות נוטה לטובתו (ע"א 3199/93, לעיל). הנטל אינו פשוט ולא בנקל יעלה בידו של מפרסם להרימו. מקום בו מייחס הפרסום לנפגע ביצוע עבירות פליליות, נדרשות מהמפרסם הטוען לתחולת ההגנה ראיות בעלות משקל משמעותי התואם את חומרת ההאשמות (ע"א 2657/04 וילדר נגד ד"ר ניסנקורן (19.7.2006) וגם ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נגד נתן שרנסקי (4.8.2008)).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

53. הנתבע לא הוכיח, ולו ברף המינימלי, את נכונות העובדות הכלולות ב"כתבה" באתר "עדנה קרנבל", ששיתף.

א. הטענה בדבר הגשת תלונת שווא עקב הצתה שהתובעת ביצעה ו"תפירת תיק" נגד הנתבע - הנתבע לא הביא ראיה כלשהי שתבסס את הטענה כאילו התובעת ביימה את הצתת משרדה או היתה מעורבת בכך באופן כלשהו. הטענות בעניין זה הועלו מן הפה אל החוץ ולא הוכחו.

גם הטענה כאילו "תפרה תיק" לגרוש של מרשתה לא הוכחה. בתלונתה במשטרה ביום 8.6.2021, בשעה 04:32, הבהירה התובעת כי היא עורכת דין עצמאית לענייני משפחה מזה כ- 20 שנים. באותו יום בלילה הגיעו אליה שוטרים והודיעו לה כי נזרק בקבוק תבערה על דלת משרדה. התובעת מסרה, כי הגיעה למקום וראתה שדלת המשרד הוצתה. היא ציינה, כי ביום 7.6.2021 בשעות הצהריים הותקף בעלה בעסקו בחוצות המפרץ, שעה שנכנס למקום אדם עם אלת עץ, שבר דברים ואמר לבעלה "תמסור לאשתך שתתרחק מהילדים...". משנשאלה התובעת האם היא חושדת במישהו, השיבה כי היא חושדת בחיים אלדד (הנתבע) וציינה, כי היא מייצגת את בת זוגו לשעבר ו"התיק הוא מאד חם". התובעת נשאלה האם הנתבע איים עליה או הביע דבר שעלול להוות איום והשיבה, כי מספר ימים לפני כן פרסם בפייסבוק, תחת שמו פוסט ארוך שחושף פרטים רבים מההליך המשפטי המתנהל בדלתיים סגורות ועשה שיימינג לפרודתו ולמערכת המשפט. היא הוסיפה, כי הנתבע ממורמר בשל פסיקת פסיקת המזונות והליכים שונים שנקטו בעניין הילדים וכי היא עתידה להגיש למחרת תגובה לבקשה שהגיש להפחתת המזונות והוא מאד חושש מכך (הפוסט נמסר לחוקר). בהמשך, נתנה פרטים בנוגע לארוע התקיפה של בעלה. משנשאלה האם הנתבע דבר איתה בזמן האחרון השיבה שנכח בדיון האחרון, אולם לא היה משהו חריג.

בעדות נוספת שנתנה מספר דקות לאחר מכן, בשעה 04:53, בקשה התובעת להוסיף כי קיים חשוד משני בתיק משמורת אחר בו היא מייצגת בכל, שאשתו מונעת ממנו מפגש עם ילדיו. התובעת מסרה, כי הובהר שהבעל יפעל באמצעותה בכל האמצעים שלא לוותר על הילדים. התובעת טענה, כי נמסר לה שאחיה של האישה מעורבים בסכסוכי עבריינים, ויתכן שהמסר לבעלה "תמסור לאשתך להתרחק מהילדים" קשור בתיק זה.

בעקבות ניסיון להצית את משרדה, הגישה התובעת תלונה למשטרת ישראל, שהיא הרשות המוסמכת לחקור עניינים מסוג זה. בכל הנוגע לתלונות המוגשות למשטרה,

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

הפסיקה הבהירה, שמתלונן אינו נדרש לבסס את חשדותיו, לאמת את הדברים עם הנילון, לערוך חקירה עצמאית או כיוצא באלה פעולות, אלא די בכך שהפניה למשטרה היא הפעולה הטבעית והסבירה ביותר בנסיבות העניין (ראה ע"א 788/79 אברהם ריימר נגד עיזבון המנוח ברקו (דב) רייבר, פ"ד לו(2) 141). התובעת נשאלה האם היא חושדת בגורם מסויים והעלתה אפשרות לפיה הנתבע או צד שלישי אחר, המעורבים בתיקים שהיא מנהלת, מעורבים במעשה. התובעת הבהירה במשטרה מה הבסיס לחשדותיה, אולם לא קבעה עובדתית כי הנתבע מעורב במעשים. אזכור שמו של הנתבע כחשוד לא מהווה "תפירת תיק" וקיים מרחק רב בין הדברים. המשטרה פעלה לפי מיטב שיקול דעתה ואין במעצר הנתבע כדי להעיד על כך שהתובעת "תפרה לו תיק". מדובר באמירה רחוקה מהמציאות, וללא בסיס.

ב. הנתבע לא הביא ראיות שיוכיחו, ולו לכאורה, כאילו התובעת סוחטת גברים ומייעצת לנשים להגיש תלונות שווא נגד בעליהן, כי התפארה בכך פייסבוק או ששכרה חוקר פרטי כדי לסחוט כספים.

ג. הצגת התובעת כמי שעשקה את הנתבע, עשתה "קומבינה" עם גב' אורלי לוי והציגה את עצמה בפני הנתבע ככזב כמגשרת בעוד שבפועל היא ייצגה את גב' לוי - כפי שקבעתי לעיל, התובעת לא ניהלה מעולם הליך גישור בין הנתבע לגב' לוי. התובעת ייצגה לאורך כל הדרך את גב' לוי בלבד וניהלה בשמה מו"מ עם הנתבע, טרם פתיחת הליך משפטי בבית המשפט לענייני משפחה. במסגרת המו"מ בין הצדדים יצגה התובעת את גב' לוי בלבד והדבר היה ברור לנתבע מלכתחילה.

ד. הצגת התובעת כמי שגייסה את בעלה "לפברק" תלונה שווא למשטרה, "גנבה" את בעלה מאשתו דאז וכ"תופרת תיקים" - הנתבע לא הציג ראיה כלשהי שתבסס את הטענה כאילו מר אלטיט - בעלה של התובעת, הגיש תלונת שווא בגין תקיפה או כי התובעת "שידלה" אותו לעשות כן. כאמור, גם לא הוכח כי התובעת "תפרה" תיקים. בנוסף, לא הוכחה הטענה לפיה מר אלטיט היה נשוי לאישה אחרת וכי התובעת "חשקה בו וגנבה אותו לעצמה". מדובר באמירות נבזיות, מיותרות, שנועדו להכפיש את התובעת.

54. סיכומה של נקודה זו, הנתבע לא הוכיח את אמיתות אמירות לשון הרע בפרסום באתר "עדנה קרנבל", ששיתף בפייסבוק שלו. לא הוכח כי התובעת הגישה תלונת שווא בגין ניסיון הצתת משרדה או כי היתה מעורבת בניסיון ההצתה וכי "תפרה תיק" נגדו. לא הוכח כי התובעת סוחטת גברים ומייעצת לנשים להגיש תלונות שווא נגד בעליהן, כי התפארה בכך פייסבוק או ששכרה חוקר פרטי כדי לסחוט כספים וכאמור, בניגוד מוחלט לטענות הנתבע, התובעת לא

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

ניהלה הליך גישור בינו לבין פרודתו. אוסיף, כי בוטות הפרסום והביטויים בהם נעשה שימוש, חורגים מחופש הביטוי. מדובר באמירות משפילות, בעלות ריח מיזוגיני, שאין להן ערך ציבורי כלל. הדברים שפורסמו, ושותפו על ידי הנתבע, אינם נכונים ולבטח אינם סבירים או מידתיים. לפיכך, האמירות אינן חוסות תחת הגנת "אמת דברתי" בסעיף 14 לחוק.

הפרסומים ביוטיוב

55. התובעת טענה, כי בחודש אוקטובר 2022 פרסם הנתבע באמצעות חמישה משתמשים פיקטיביים, 35 סרטונים באתר יוטיוב, שאינם קשורים אליה, על מנת לפגוע בה באמצעות הצמדת כותרות מכפישות (סעיפים 62 - 65 ונספחים 27 - 28 לתצהירה). אבהיר, כי הסרטונים עצמם אינם קשורים לתובעת, אולם הכותרות שלהם מכפישות אותה. כותרות הסרטונים הן כדלקמן:

1. "עורכת דין ענבל הראל מחיפה תראי מה את גורמת לגברים שהרחקת מילדיהם!! פושעת";
2. "עורכת דין ענבל הראל אנחנו מתארגנים כנגד העוולות שאת עושה לאבות וילדיהם";
3. "עורכת הדין ענבל הראל פושעת הורסת נפשות של ילדים ואבות אלופת תלונות השווא והרחקת גברים מילדיהם";
4. "ענבל הראל עורכת דין ענבל הראל עורכת דין מנצלת את המערכת המשפטית כנגד הגברים וילדיהם ע"י שקרים וסילופים";
5. "ענבל הראל עורכת דין ענבל הראל עורכת דין עושקת ומרמה לקוחותיה הורסת נפשם של ילדינו";
6. "ענבל הראל עורכת דין ענבל הראל גוזלת כספים ומרמה לקוחות !! הכל מתק שפתיים";
7. "עורכת דין ענבל הראל חיפה הרסה והורסת משפחות אבות וילדים ע"י תלונות שווא שקרים וסילופים קשים";
8. "עורכת דין ענבל הראל הביאה לעשרות אבות להרס חייהם וחיי ילדיהם !!!";
9. "ענבל הראל עורכת דין ענבל הראל זהירות במתק שפתיים תגזול כספכם ואת נפשות ילדיכם";
10. "ענבל הראל עורכת דין הורסת נפשות של ילדים מרחיקה אבות מילדיהם";
11. "עורכת הדין ענבל הראל גורמת לסבל ולבכי אצל אבות ע"י שקרים";
12. "ענבל הראל עורכת דין זהירות עושקת ומרמה לקוחות ומעצימה הסכסוך והכיס שלה";

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

13. "ענבל הראל עורכת דין ענבל הראל עורכת דין גולה את כל כספינו והרסה את ילדינו. הכל בחן ובמתק שפתיים פושעת";
14. "ענבל הראל עורכת דין ענבל הראל עורכת דין פושעת גורמת להרס משפחות ואבות";
15. "ענבל הראל עורכת דין ענבל הראל עורכת דין עושקת לקוחות עוד ועוד כי ההליכים נמשכים והיא מעצימה סכסוך";
16. "עורכת דין ענבל הראל ענבל הראל עורכת דין מחיפה דוחפת לתלונות שווא הורסת נפשות של ילדים ואבות ענבל הראל";
17. "ענבל הראל עורכת דין ענבל הראל עורכת דין עושקת לקוחות ומעצימה את הסכסוך עשרות גברים הרסת והרחקת מילדי";
18. "ענבל הראל עורכת דין ענבל הראל הורסת אבות ילדים ע"י סילופים תלונות שווא והעצמות הסכסוך";
19. "ענבל הראל מחסלת נפשות של אבות וילדים ע"י שקרים וסילופים לתלונות שווא";
20. "עורכת דין ענבל הראל חיפה עורכת דין ענבל הראל מנצלת את המערכת המשפטית לתלונות שווא כנגד הגברים והרחקת";
21. "ענבל הראל עורכת דין ענבל הראל עורכת דין סחטית עושקת את לקוחותיה ומעצימה סכסוך";
22. "ענבל הראל עורכת דין ענבל הראל עורכת דין הרסה את משפחתי כמעט והתאבדתי בגללה אבות רבים הרחיקה מילדיהם";
23. "ענבל הראל אלופת תלונות השווא כנגד גברים !!! הרסה את משפחתו של דביר אלטיט בעלה הנוכחי כדי לחמוד אותו";
24. "ענבל הראל עורכת דין מנצלת מערכת חלשה כדי לחסל נפשם וכיסם של גברים ילדיהם";
25. "ענבל הראל עורכת דין ענבל הראל עורכת דין כמה רוע כמה תרבות שקר יש בדך. גזלת את כספיי הרסת את ילדי פושעת";
26. "ענבל הראל משרד עורכי דין ענבל הראל משרד עורכי דין הרסה את חיי הביאה אותי על סף התאבדות ופגעה בילדי";
27. "ענבל הראל עורכת דין בחיפה תראי מה את גורמת לילדינו ע"י שקרים ותלונות שווא בדיוק כמו שהרסת את בעלך";
28. "עורכת דין ענבל הראל בגדה בבעלה והרסה גבר נשוי דביר אלטיט וחמדה לעצמה ועכשיו.. מלמדת אחרות לאבדן הגבר";
29. "ענבל הראל עורכת דין מספלת ומשקרת ללא הפסקה בניגוד לחוקי האתיקה ורומסת גברים וילדיהם";
30. "ענבל הראל עורכת דין מחיפה פושעת שדוחפת לתלונות שווא והרס חיי משפחות והעצמת הסכסוך והרחקת הגבר מילדיו";

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

31. "ענבל הראל משרד עורכי הדין ענבל הראל פושעת עושקת לקוחות ומעצימה את הקונפליקט";
32. "ענבל הראל משרד עורכי דין ענבל הראל הורסת נפשות של אבות ובנים עושקת לקוחות";
33. "ענבל הראל עורכת דין מחיפה נוכלת פושעת שהרסה והורסת את חיי ילדים וגברים ע"י שקרים וסילופים עד אובדן חייהם";
34. "ענבל הראל עורכת דין ענבל הראל הלכו חיי וחיי משפחתי והכל בזכות העורמה ומתק השפתיים שלך פושעת";
35. "ענבל הראל עורכת דין ענבל הראל עורכת דין עושקת מרמה הורסת משפחות ואבות".
56. הנתבע טען, כי אין לו קשר או זיקה לפרסומים של משתמשים פיקטיביים ביוטיוב וכפר בטענות התובעת.
57. כותרות הסרטונים שפורסמו ביוטיוב בוטות ואין ספק כי האמירות המתייחסות לתובעת בשמה כ"נוכלת", "פושעת", "עושקת", "גוזלת", "משקרת" או מייחסות לה שקרים, תלונות שווא, הפרת חובות אתיות, בגידה בבעלה או עבירות, הן בגדר לשון הרע (ראה ע"א (מחוזי-מרכז) 28820-11-17 יצחק גולן נגד גלעד מיכלסון (11.11.2018) ות.א. (מחוזי-מרכז) 20070-09-15 וינשטיין נגד ג'רבי (21.6.2018)). האמירות מייחסות לתובעת התנהגות לא מוסרית ועבירות פליליות וככאלה הן מהוות לשון הרע. בנוסף, יש באמירות אלו כדי להשפיל ולבזות את התובעת ולפגוע בפרנסתה, והן מהווה לשון הרע בהתאם להגדרת מונח זה בסעיף 1 לחוק.
58. אלא, שלא הוכח בפני כי הנתבע אחראי לפרסומים המכפישים ביוטיוב. אין חולק, כי הסרטונים (ואם נדייק - הכותרות שהוצמדו להם) פורסמו באמצעות חמישה חשבונות שלא שייכים לנתבע או נושאים את שמו.
- התובעת טענה, כי שמות החשבונות הפיקטיביים יוצרים זיקה ברורה לנתבעת - "אורלי הראל" (שמה הפרטי של פרודתו בצירוף שם המשפחה של התובעת), "אריאל" (עו"ד אריאל יום טוב שייצג את הנתבע) "רוחמה כרמלי" (שמה הפרטי של עורכת הדין שהחליפה את התובעת בייצוג גב' לוי - עו"ד רומי - רוחמה קנבל, ושם משפחתו של עו"ד אחר שנטל את הייצוג - עו"ד עדי כרמלי) ו"מיכל עורכת דין מיכל" ו"דביר אלטיט" (בעלה של התובעת). אין בידי לקבל טענה זו. שמות החשבונות אינם מעידים בהכרח על קשר לנתבע, שהרי זהות בעלה של התובעת ידועה לחלק מלקוחותיה, כפי שהדבר עלה מעדותה (עמ' 54, שורות 22 - 29 לפרוטוקול, וכן עדותה במשטרה אודות חשוד אפשרי נוסף ראה מוצג ת/4, בעמ' 4) וכך הם פני הדברים לגבי שמות החשבונות האחרים.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

59. התובעת הוסיפה כי כל הכותרות מציגות אותו סיפור, ועיקרו ששימשה מגשרת, אספה מידע מהנתבע ובהמשך עשתה בו שימוש לרעה (סעיף 26.1 לסיכומיה). גם טענה זו איני מקבל. כותרות הסרטונים לא מתייחסות כלל להליך הגישור הנטען או לאיסוף מידע באמצעותו ושימוש בו לרעה. אין זכר לטענות אלה בכותרות הסרטונים, שעה שזה עיקר המחלוקת בין הצדדים והמקור לה. נקודה זו ברורה גם לתובעת (ראה סעיף 26.2 לסיכומיה), אולם היא לא התייחסה לכך באופן ענייני.

60. התובעת טענה, שכותרות הסרטונים נושאות דמיון ניכר, בניסוח, בדימויים ובשמות התואר שיוחסו לה, כמו גם הטענה כי הביאה את הנתבע לסף אובדן או התאבדות (סעיף 26.2 לסיכומיה) וכי בעדותו בבית המשפט עשה הנתבע שימוש בביטויים דומים (סעיף 26.6 לסיכומיה). בניגוד לטענת התובעת, הנתבע מעולם לא טען כי התובעת הביאה אותו לסף התאבדות. להיפך, לגישתו התובעת עוולה כלפיו בהליך הגישור ובגין כך פעל נגדה כחוק (הגשת תלונה לוועדת האתיקה ולאחר מכן הגשת תביעה כספית). יתירה מזאת, לא מצאתי בעדות הנתבע וניסוחיו דמיון ממשי או מיוחד לנוסח כותרות הסרטונים. ממילא, לא די בדמיון בניסוח או אופן התבטאות כדי להוכיח את אחריותו לפרסומים.

61. התובעת הוסיפה, כי הנתבע עשה שימוש דומה בפרסומים נטולי "טביעת אצבע" נגד מייצגים אחרים של גב' לוי ולשם כך זימנה לעדות את עו"ד גליק. עו"ד גליק העיד, ואני מאמין לו שכך הם פני הדברים, כי חווה טלטלה, שעה שייצג את גב' לוי ובין היתר, נגנב מחשבו נייד (ראה עמ' 3, שורות 10 - 15 ושורות 31 - 35 לפרוטוקול). עם זאת, וכפי שציין בהגנותו, אין בידו ראיות לאחריות הנתבע לדברים והוא לא נחקר במשטרה בנושא. יתירה מזאת, לא מצאתי במסקנות המתבססות על הראיות נסיבות הנוגעות לאובדן המחשב, כדי לבסס את אחריות הנתבע לפרסומים נשוא התביעה.

אכן, אני מקבל את הטענה כי הנתבע עשה שימוש במקביל במספר מכשירים ניידים, כפי שהעיד עו"ד יום טוב (עמ' 114, שורות 1 - 4 לפרוטוקול). עם זאת, וגם בהנחה שהנתבע הוא איש בעל יכולות טכנולוגיות משמעותיות, אין בכך די כדי לבסס את אחריותו לפרסומים באתר יוטיוב.

62. התובעת לא עמדה בנטל להוכיח כי הנתבע עמד מאחורי 35 הפרסומים באתר יוטיוב או אחראי להם ולכן, דין התביעה בעניין זה להידחות.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

הפרסומים בדף הפייסבוק של "עוזי ברק"

63. ביום 22.10.2022 התפרסמו בחשבון הפייסבוק של הפרופיל "עוזי ברק" שלושה פרסומים העוסקים בתובעת (סעיפים 60 - 62 ונספחים 24 ו- 25 לתצהיר התובעת).

בפרסום הראשון מאותו יום נרשם כדלקמן:

"ענבל הראל משרד עורכי דין מלמדים תלונות שווא במשטרה והרס משפחות ואבות וילדיהם עושקת ומרמה לקוחותיה ומעצימה את הקונפליקט ענבל הראל משרד עורכי דין כמעט התאבדתי בגללך".

בפרסום השני מאותו יום נרשם כי:

"ענבל הראל משרד עורכי דין ענבל הראל משרד עורכי דין עשקו את כספי הרסו את משפחתי בסילופים ושקרים רבים ענבל הראל לחם חוקך זה עורמה מתק שפתיים והרס משפחות".

תוכן הפרסום השלישי כדלקמן:

"ענבל הראל משרד עורכי דין ענבל הראל משרד עורכי דין גזלו את ילדיי הרסו את נפשותיהם ועשקו ורימו אותי עד תום הייתי על סף התאבדות בגלל עורכת דין ענבל הראל... עורכת דין ענבל הראל משרד עורכי דין ענבל הראל הורסת אבות ובנים סוחטת ומרמה לקוחותיה. ענבל הראל עורכת דין הרסה את משפחתי בסילופים ושקרים רבים הרחיקה את כל ילדיי".

בהמשך הפרסום מופיעים חלקים מה"כתבה" מאתר "עדנה קרנבל" (ראה לעיל).

64. התובעת טענה, כי הנתבע פרסם את הפרסומים תחת השם "עוזי ברק". הנתבע הכחיש את אחריותו לפרסומים וטען, כי אין לו קשר כלשהו אליהם ולדף הפייסבוק בו פורסמו.

65. הפרסומים בדף הפייסבוק של "עוזי ברק" נוקטים לשון בוטה ומייחסים לתובעת הגשת תלונות שווא, הרס משפחות, מרמה של לקוחות, העצמת הקונפליקט בני בין זוג ודחיקת המפרסם לכדי אובדנות. מדובר באמירות מכפישות, המציגות את התובעת באור שלילי ומייחסות לה, בין היתר, עבירות פליליות. אמירות אלה מהוות לשון הרע, כהגדרת מונח זה בחוק.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

66. עם זאת, לא הוכח בפני כי הנתבע אחראי לפרסומים. דף הפייסבוק אינו על שם הנתבע, אלא יש לו דף אחר (בו נעשו פרסומים אחרים שיידונו בהמשך). בנוסף, השם "עוזי ברק" אינו נושא קשר או זיקה למי מהמעורבים בתיק, כפי שנטען בהתייחס לחלק מחשבונות היוטיוב. אמנם, בפרופיל הדף מופיעה תמונת התובעת, אולם בניגוד לעמדתה, אין בכך להעיד כי הנתבע אחראי לפרסומים. מדובר בתמונת יחץ, בתפוצה רחבה, שהופיעה בין היתר גם באתר עדנה קרנבל ואין לה זיקה מיוחדת לנתבע.

67. יתירה מזאת, הפרסומים לא מאזכרים את טענת הנתבע בדבר הליך גישור שניהלה התובעת, איסוף מידע או שימוש בו בניגוד לחובות אמון, שהם סלע המחלוקת בין הצדדים. להיפך, הפרסומים נושאים אופי כללי ואם יש בהם טענה שחוזרת על עצמה, היא מצבו הנפשי של הכותב והטענה כאילו התובעת דחקה אותו לסף התאבדות. שני אלה זרים לנתבע, הוא מעולם לא התבטא בדרך זו ובחר לפעול נגד התובעת באמצעים אחרים - תלונה ותביעה. אוסיף, כי לא מצאתי דמיון בנוסח הדברים הפרסומים אלה לפרסומים אחרים שהנתבע אישר כי פרסם בחשבונו.

68. התובעת לא עמדה בנטל להראות כי הנתבע אחראי לפרסומים שבוצעו בדף הפייסבוק של "עוזי ברק" ולכן, דין תביעתה במישור זה להידחות.

הפרסום בכרטיס העסקי של התובעת

69. במהלך חודש יוני 2023, במועד מדויק שאינו ידוע, פרסם הנתבע ביקורת בכרטיס העסקי של התובעת באתר גוגל, כדלקמן (נספח 33 לתצהיר התובעת):

"נתקלתי בה לראשונה בגישור ביני ובין האקסית הגישור התפוצץ ופתאם היא מייצגת את הצד השני האקסית!! כמוכן עד שהבנתי שזה אסור ולא חוקי נגרמו לי נזקים קשים ביותר!! שלא נדבר על נסיון להרחיק אותי מילדיי ברשעות לא ניתנת להסבר ענבל הראל עורכת דין שקרנית רמאית ובוגדנית!!!"

מי שחכם ישים לב שגם כל הביקורות עלייה מעניין נכתבו באותו חודש - זה מלמד שהכל מכור ומתוזמן עורכת דין בוגדנית ושקרנית....".

70. התובע טען, כי התובעת ניהלה גישור בינו לבין פרודתו, בעוד היא מייצגת אותה וכי ניסתה להרחיק אותו מילדיו. הנתבע ייחס לתובעת התנהלות בניגוד לכללי האתיקה של עורכי הדין, שעה שניהלה גישור בינו לבין פרודתו, בעוד היא מייצגת אותה וכינה אותה "שקרנית",

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

"רמאית" ו"בוגדנית". מדובר באמירות המציירות את התובעת כעו"ד לא אמינה, תוך ייחוס עבירות אתיות ועבירות מרמה בעלת גוון פלילי. האמירות בפרסום מהוות ללא ספק לשון הרע, בהתאם להגדרת מונח זה בסעיף 1 לחוק.

71. הפרסום נעשה בכרטיס עסקי, גלוי ופתוח, המיועד מטיבו לצפייה על ידי מספר בלתי מוגבל של אנשים, ובפרט אלו המבקשים את שירותי התובעת, ועונה על יסוד הגדרת המונח "פרסום" בסעיף 2 לחוק.

72. הנתבע אישר, כי ביצע את הפרסום וטען, כי הדברים חוסים תחת ההגנה בסעיפים 14 לחוק וכן, תחת ההגנה בסעיף 15(5) לחוק, מאחר ומדובר (לגישתו) בביקורת צרכנית מידתית (ראה סעיף 8 לתצהירו). בעניין זה שגה הנתבע. סעיף 15(5) נועד להגן על הבעת דעה בתום לב בנוגע לדברים שנאמרו או התפרסמו במהלך הליכים משפטיים ("בישיבה פומבית") ואינו רלוונטי לענייננו. נראה, כי כוונת הנתבע להגנה הקבועה בסעיף 15(4) לחוק.

73. כפי שקבעתי לעיל, התובעת לא ניהלה מעולם הליך גישור בין הנתבע לגב' לוי. התובעת ייצגה לאורך כל הדרך את גב' לוי בלבד וניהלה בשמה מו"מ עם הנתבע, טרם פתיחת הליך משפטי בבית המשפט לענייני משפחה. במסגרת המו"מ בין הצדדים יצגה התובעת את גב' לוי בלבד והדבר היה ברור לנתבע מלכתחילה. יתירה מזאת, לא הובאה שום ראיה לכך שהתובעת ניסתה להרחיק את הנתבע מילדיו וטענה זו לא הוכחה. נמצא, כי הדברים שפרסם הנתבע בכרטיס העסקי של התובעת באתר גוגל אינם אמת. הכינויים - "שקרנית", "רמאית" ו"בוגדנית" שהם המשך לטענה בנוגע להליך גישור ובהקשר אליו, אף הם אינם נכונים ולבטח אינם סבירים או מידתיים. לפיכך, האמירות אינן חוסות תחת הגנת "אמת דברתי" בסעיף 14 לחוק.

74. סעיפים 15 לחוק קובע, כי "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

...

(4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;

סעיף 15(4) מונה שורה של נושאים שהבעת דעה בקשר אליהם עשויה להיות מוגנת. החלק הראשון של הסעיף קובע הגנה על הבעת דעה בקשר להתנהגות הנפגע ובחלק השני קבועה הגנה על הבעת דעה בקשר לאופיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע, במידה והתגלו באותה התנהגות הנזכרת בחלק הראשון של הסעיף. מדובר בהתנהגות של הנפגע בקשר לעניין ציבורי

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

וכן, התנהגות של הנפגע בתפקידים ציבוריים, הנזכרים בסעיף (א). שנהר, לעיל, בעמ' 635).
סעיף 15(4) קובע, כי ההגנה תחול גם על הבעת דעה בנוגע להתנהגות של נפגע, כאשר הדברים הם "בקשר לענין ציבורי". חלופה זו אינה מותנית בכך שהנפגע ימלא תפקיד ציבורי (א). שנהר, לעיל, בעמ' 636 וכן, ראה רע"א 2572/04 פריג' נגד "כל הזמן" ואח' (16.6.2008), פסקה 18).
לכן, ההגנה עשויה לחול על הבעת דעה בנוגע להתנהגות או מעשה של אנשים פרטים, שיש בה ענין לציבור (א). שנהר, לעיל, בעמ' 636).

נתבע יהנה מההגנות המפורטות בסעיף 15 בכלל ובסעיף 15(4) בפרט, בהתקיים שני תנאים מצטברים. הראשון - הוא עשה את הפרסום בתום לב (א). שנהר, לעיל, בעמ' 450 וכן, ע"א 184/89 טריגמן נגד טיולי הגליל (רכב) בע"מ ואח' (31.12.1989). מרכיב תום הלב, שמהווה תנאי לתחולתן של כל אחת מההגנות, משתנה באופיו במובנים מסויימים בכל הגנה והגנה, לאור מאפייני ההגנה הספציפית. תום הלב אינו תלוי באמיתות הדברים שפורסמו, ולכן הגנה זו תהיה רלוונטית, בדרך כלל, מקום שהפרסום אינו אמת, כבעניינו, או שמסיבות שונות לא ניתן להוכיח שהוא נכון (ע"א 723/74 הוצאת עתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, פ"ד לא(2) 281, 306). את דרישת תום הלב בוחנים באופן אובייקטיבי, ובין היתר, באמצעות החזקות שנקבעו בסעיף 16, המצביעות, בין בחיוב ובין בשלילה, מתי מתקיימת הדרישה (ראה רע"א 10520/03 איתמר בן גביר נגד אמנון דנקנר (12.11.2006)). השני - הוא עשה את הפרסום באחת הנסיבות המפורטות בסעיפי המשנה (ראה דנ"א 2121/12 פלוני נגד ד"ר אילנה דיין אורבך, פ"ד סז(1) 667).

הגנת סעיף 15(4) לחוק איסור לשון הרע מבוססת על איזון בין הזכות לשם טוב לבין חופש הביטוי והצורך בביקורת ציבורית. תחולת ההגנה בסעיף 15(4) מותנית בשלושה תנאים. הראשון - ההתבטאות היא בגדר "הבעת דעה". השני - ההתבטאות נסבה על התנהגות הנפגע בקשר לענין ציבורי, או על אופיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות. השלישי - הפרסום נעשה בתום לב, כאמור (רע"א 10520, לעיל).

75. בפסק הדין ברע"א 817/23 עמד בית המשפט העליון על האבחנה בין עובדה לדעה (פסקאות 19 - 21 לפסק הדין):

ככלל, עובדה עניינה בנתונים אובייקטיביים, בתיאור מציאות מסוימת; היא יכולה להיות אמיתית או שקרית, וניתן לאששה או להפריכה. דוגמה לכך היא פרסום כי נפתחה חקירה משטרתית בעניינו של פלוני (ראו: ע"א 3199/93 קראוס נ' ידיעות אחרונות בע"מ, פ"ד מט(2) 843, 857 (1995) (להלן: עניין קראוס)). דעה, לעומת זאת, היא התרשמות סובייקטיבית, והיא אינה נכנסת לתבניות נוקשות של אמת ושל שקר. דעה עשויה להיות משכנעת, סבירה, הגיונית, וכן גם להפך. דוגמה לדעה

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

היא למשל החיזוי כי פלוני צפוי להרשעה בדינו, בשים לב לחומר הראיות שנאסף נגדו (שם, עמוד 858). במקרים רבים, הבחנה בין דעה לעובדה היא קלה ופשוטה, אך לא אחת מתעוררת מורכבות לא מבוטלת בניסיון לסווג נכונה את הפרסום, עד כי "ישנם מקרים שבהם ההבחנה נראית לא רק קשה אלא כמעט בלתי אפשרית" (גנאים, קרמניצר ושנור, עמוד 88; וראו גם: ע"א 259/89 הוצאת מודיעין בע"מ נ' ספירו, פ"ד מו(3) 48, 55 (1992); עניין קראוס, עמוד 856)...

הנה כי כן, על מנת להבחין בין עובדה לדעה, יש להרכיב את משקפיו של 'האדם הרגיל': "מה שקובע לעניין ההבחנה [בין דעה לעובדה] הוא האופן שבו הדברים נתפסים על ידי האדם הסביר הקולט אותם: כמסקנה אישית-סובייקטיבית של המפרסם או כנתון עובדתי המתאר את המציאות" (גנאים, קרמניצר ושנור, עמוד 91; להרחבה נוספת ראו את מכלול הדיון שם, בעמודים 90-92)..."

נמצא, כי ההגנה חלה על הבעת דעה בלבד ואינה כוללת פרסום המציג מצג עובדתי כוזב הנחזה להיות אמת אובייקטיבית. הסיווג של אמרה כהבעת דעה או כקביעת עובדה נעשה על פי מבחן אובייקטיבי של "האדם הסביר" או "הקורא הרגיל" תוך בחינת מכלול הפרסום, הקשרו, האופן בו נוסח והרושם הכללי שהוא מותיר. כאשר מדובר בביטוי מעורב, ההגנה תשתרע על רכיב הדעה בלבד (א. שנהר, לעיל, בעמ' 623 וראה גם ת.א. (מחוזי-י-ם) 2528/00 מיכאל קרפין נגד מעריב הוצאת מודיעין בע"מ (28.11.2002)).

76. בענייננו - החלק הראשון בפרסום הוא תיאור עובדתי - "נתקלתי בה לראשונה בגישור ביני ובין האקסית הגישור התפוצץ ופתאום היא מייצגת את הצד השני האקסית!! כמוכן עד שהבנתי שזה אסור ולא חוקי נגרמו לי נזקים קשים ביותר!! שלא נדבר על נסיון להרחיק אותי מילדיי ברשעות לא ניתנת...". כפי שקבעתי, חלק זה של הפרסום, ממנו ניתן להבין כי התובעת ניהלה הליך גישור בין הנתבע ופרודתו, בעת שהיא מייצגת את הפרודה, אינו אמת. כאמור, התובעת לא ניהלה מעולם הליך גישור בין הנתבע לגב' לוי. היא ייצגה לאורך כל הדרך את גב' לוי בלבד וניהלה בשמה מו"מ עם הנתבע, טרם פתיחת הליך משפטי בבית המשפט לענייני משפחה והדבר היה ברור לנתבע מלכתחילה.

גם לא הוכח כי התובעת ניסתה להרחיק את התובע מילדיו. למעשה, הנתבע לא הציג ולו תשתית ראיתית מינימלית להוכחת טענה עובדתית זו. מאחר והתובע ידע מלכתחילה כי התובעת מייצגת את גב' לוי וכי אין מדובר בגישור אלא במו"מ גרידא, הרי שהפרסום מציג עובדות שאינן אמת ומתאר את התובעת כעו"ד בלתי אמינה, תוך ייחוס עבירות אתיות

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

ועבירות מרמה בעלת גוון פלילי. לפיכך, לא מתקיים תנאי תום הלב, הנדרש לצורך תחולת ההגנה בסעיף 15(4) לחוק (ראה בא. שנהר, לעיל, בעמ' 623 ו- 727).

אוסף, כי מאחר ואני סבור כי הנתבע לא האמין כלל באמיתות העובדות שפרסם, שכן ידע מלכתחילה שהתובעת מייצגת את פרודתו וכי מדובר בהליך משא ומתן ולא בגישור, הרי שעומדת לחובתו החזקה בסעיף 16ב(1) לפיה, עשה את הפרסום שלא בתום לב. בדומה, החזרתיות בפרסום גופו ("...ענבל הראל עורכת דין שקרנית רמאית ובוגדנית!!!... עורכת דין בוגדנית ושקרנית..."), כמו גם העובדה שלפרסום התלוו שני פרסומים דומים נוספים בדף הפייסבוק של הנתבע במהלך אותו חודש, מקימה לרעתו את החזקה שבסעיף 16ב(3), לפיה התכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה מזו הסבירה הדרושה להגנת הערכים המוגנים על ידי סעיף 15 (ראה ע"א 4607/92 הרב שלמה קליין נגד גיל רונן (13.6.1994), רע"א 10520/03 לעיל, פסקה 32 בפסק הדין וכן, א. שנהר, לעיל, בעמ' 628).

77. הביטויים שקרנית, "רמאית" ו"בוגדנית", בהם השתמש התובע, שהם המשך לטענה בנוגע להליך גישור ובהקשר אליו, אינם סבירים, הם חורגים מגדר "הבעת דעה" ואינם חוסים תחת הגנת סעיף 15(4). מדובר בביטויים מבזים ומשפילים, בעלי ניחוח מיזוגיני מטריד. ואין בינם ובין ביקורת או תועלת לציבור דבר וחצי דבר. גם אם אתעלם מכך שהתיאור בפרסום אינו נכון, הביטויים בהם התובע עשה שימוש (השונים מהותית מהביטויים שנדונו בע"א (מחוזי-נצרת) 5001-02-18 סבטה פוגרבנוי נ' טל חמו (31.10.2018) וע"א 3322/16 איי די איי חברה לביטוח בע"מ נגד לשכת סוכני ביטוח בישראל (30.4.2017), אליו הפנה הנתבע בכתב ההגנה) מבזים ומשפילים, הם אינם מידתיים, אין בהם שום עניין או תועלת לציבורי ואין להגן עליהם במסגרת חופש הביטוי.

78. סיכומה של נקודה זו, הנתבע לא פעל בתום לב כאשר פרסם את האמירות בכרטיס העסקי של התובעת וממילא, הביטויים בהם השתמש אינם סבירים, הם חורגים מגדר "הבעת דעה" ואינם חוסים תחת הגנת סעיף 15(4) לחוק.

הפרסומים בדף הפייסבוק של הנתבע

79. ביום 8.6.2023 פרסם הנתבע בדף הפייסבוק האישי שלו את הדברים הבאים (נספח 35 לתצהיר התובעת):

"ערב טוב חברים יקרים

מכירים את עורכת הדין ענבל הראל מחיפה ???

אז יש לי הודעה עבורה ולכל עורכי הדין שסורחים מתפקידם למען בצע כסף..

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

ומנסים להרוס מפעלי חיים שלמים של אנשים שסהכ בחרו לעזוב את האקסית
 ולהמשיך במקום שטוב להם..
 ומשקרים ומרמים ובוגדים בלקוחות שלהם תמורת עוד ועוד
 אסור לוותר להם ויש לתבוע אותם עד האחרון שבהם
 לא לוותר !!!!
 למשל אחת מהן היא כאמור עורכת דין ענבל הראל מחיפה
 אישה תככנית סכסכנית וטיפוס שקרן סלפן ובוגדני
 והכל למען עוד כמה שקלים !!!
 תהרוס משפחות שלמות !!!
 עשתה לנו בזמנו גישור
 שאבה את כל המידע הפיננסי אודותיי
 שאפילו באותו גישור הסכמתי לשלם מזונות של 20 אלף בחודש ! נחשפה
 לחולשותי..
 אך זה לא הספיק ורצו משום מה יותר ויותר ..
 סירבתי וקמתי מהשולחן והגישור התפוצץ
 ולפתע אותה מגשרת ערמומית כנחש עורכת הדין ענבל הראל מחיפה הבוגדנית
 השקרנית והרמאית !!!!
 פתאום מייצגת את הצד השני האקסית !!!
 ומשתמשת בכל המידע והמסמכים ששאבה ממני כדי לקדם את העיקולים כנגדי
 ואת מסע ההרס המתכוון שניסו לעשות לי ולילדיי במידה שווה ! ותלונות שווא
 במשטרה ונסיונות הרחקה מילדיי ברוע לב ובזדון וברשעות לב שלא ניתנת להסבר
 !!!
 ואיסוף עבירות בעוולת הנגישה (שקרים בזדון וסילוף בכתבי טענות)
 דבר כזה לא יעבור על סדר היום !! כמה זמן שיקח.. יקח !!!!
 והכל תיאור המצב הקיים ולא לשון הרע !!!
 ואנחנו רק בתחילת המהפך המשפטי האישי שלי
 כל יום לומדים משהו חדש חתחתח
 כל עורכי הדין וכל הנוגעים בדבר שמשקרים ביוזעין ומחתימים על תצהירים שקריים
 ולא מכבדים את מקצועם ולא משמשים כקציני בית המשפט לעשיית משפט צדק
 ומשפט תוך כבוד הצד שמנגד !! ודריסת הצד השני ופגיעה בזדון וברשעות בו
 ובמשפחתו .. אני מכין כנגדם תביעות דומות עם כל הראיות וההוכחות המתאימות..
 הרי ידוע שלשקר אין רגליים..
 ניפגש בקרוב בבית המשפט שהפעם אתם על דוכן העדים !!!!
 אגב אני לעולם לא משתף את הקשיים שלי
 בשביל להתלונן,

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

או בשביל לגייס עזרה כלשהיא,
אני משתף רק כשיש לי מסר –
תראו איך למרות הקושי,
תמיד יש מוצא ותקווה..."
(השגיאות במקור, ההדגשות שלי - א.ר.).

80. הנתבע אישר, כי פרסם את הדברים וטען, שמדובר בביקורת צרכנית מידתית, סבירה והוגנת. הוא הוסיף, כי "ריכך" את הפרסום, אך המשיך בביצועו מכיוון שחש שזוהי חובתו להזהיר את הציבור מפני התנהלות התובעת כעורכת דין (סעיף 8.2 ונספח 2 לתצהירו). כאמור, הפרסום המרוכך אינו חלק מהתביעה ולכן, אינני רואה צורך לדון בו. עם זאת, אעיר כי גם פרסום זה בוטה והנתבע חזר וייחס לתובעת עבירות דוגמת שימוש אסור במידע שהושג במהלך הליך הגישור והגשת תלונות שווא במשטרה.

81. אין בידי לקבל את טענות הנתבע בעניין זה. הדגשתי את החלקים בפרסום, שלטענת התובעת מהווים לשון הרע. מדובר במחזור של הטענה, לפיה התובעת שמשה מגשרת בינו לבין גב' לוי, שעה שייצגה אותה, וכי עשתה שימוש במסמכים שקבלה ממנו במרמה. בנוסף, הפרסום מייחס לתובעת הגשת תלונות שווא במשטרה. כפי שקבעתי לעיל, אמירות אלו של הנתבע לא נכונות, הן מהוות לשון הרע ואינן חוסות תחת ההגנה בסעיף 14 לחוק.

הביטויים "אישה תכנית סכסכנית וטיפוס שקרן סלפן ובוגדני" ו"עורכת הדין ענבל הראל מחיפה הבוגדנית השקרנית והרמאית", בהם עשה הנתבע שימוש בהמשך לתיאור העובדתי של הליך הגישור, אינם סבירים והם חורגים מגדר "הבעת דעה". מדובר בביטויים מבזים ומשפילים, שאין בהם שום עניין או תועלת לציבור ואינם מוגנים במסגרת חופש הביטוי, מכח סעיף 15(4) לחוק. (ראה א. שנהר, לעיל, בעמ' 628).

82. סיכומה של נקודה זו, הנתבע לא פעל בתום לב כאשר פרסם את האמירות בפייסבוק. הביטויים בהם השתמש אינם סבירים, הם חורגים מגדר "הבעת דעה" ואינם חוסים תחת הגנת סעיף 15(4) לחוק.

83. ביום 29.6.2023 פרסם הנתבע פרסום נוסף בדף הפייסבוק האישי שלו (נספח 37 לתצהיר התובעת), כדלקמן:

"ראשית עורכת הדין ענבל הראל הגישה בעזרת עורכי הדין ששכרה בתשלום כדי לייצג אותה בתביעתי כנגדה ...
בקשה לשופט בדרך שהיא בניגוד לתקנות

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

לסגור לדלתיים סגורות את תביעתי כנגדה !!

מעניין מאוד למה ומדוע ???

ממה היא מפחדת ??

או חוששת ??

אם האמת איתה ??

מצד שני אני אומר אפשר שהכל יהיה חסוי..

אך חוץ מהשם של עורכת הדין ענבל הראל

הרמאית הבוגדנית והשקרנית !!!

כי אנשים צריכים לדעת מה עוללה ומעולללת לאנשים בדרכה הבוגדנית והרמאית

!!!!

האינטרס הציבורי תואם את זה ללא ספק !!!!

עורכת הדין ענבל הראל בוגדנית שקרנית ורמאית !!!

והציבור אמור לדעת ולהיזהר בהתאם !"

(השגיאות במקור, ההדגשות שלי - א.ר.)

84. הנתבע אישר, כי פרסם את הדברים בדף הפייסבוק שלו. לטענתו, מדובר ב"ביקורת צרכנית מידתית" וסבירה.

85. האמירות "עורכת הדין ענבל הראל הרמאית הבוגדנית והשקרנית" ו"בדרכה הבוגדנית והרמאית" מבזות, משפילות, הן נועדו לפגוע בפרנסת התובעת כעורכת דין ומהוות לשון הרע, כהגדרת מונח זה בסעיף 1 לחוק.

בדומה לפרסומים בכרטיס הביקור של התובעת ובפרסום בפייסבוק מיום 8.6.2023, אין מדובר בהבעת דעה, אלא באמירות בוטות, פוגעניות מבזות ומשפילות, שאינן מתבססות על מסד עובדתי אמיתי (ראה ע"א 723/74, לעיל, בעמ' 319 - 321 ות.א. (מחוזי-ת"א) 2977/98 סבוראי נגד מעריב הוצאת מודיעין בע"מ (12.11.2000)). יתירה מזאת, אין קשר בין החלק הראשון של הפרסום, העוסק בבקשה שהגישה, כביכול, התובעת לחסות הליך מסויים בבית המשפט, לבין החלק השני, הכולל תיאור מבזה של התובעת ואמירות לשון הרע (ראה א. שנהר, לעיל, בעמ' 624, לרבות הפסיקה הנזכרת שם). האמירות אינן מידתיות, הן חורגות מגדר הסביר בנסיבות עניין, אין בהן עניין או תועלת לציבורי ואין להגן עליהן במסגרת חופש הביטוי. לפיכך, הפרסום אינו חוסה תחת הגנת סעיף 15(4) לחוק.

86. סיכום ביניים, האמירות שפורסמו על ידי הנתבע באמצעות שיתוף ה"כתבה" שפורסמה באתר "עדנה קרנבל", הפרסום בכרטיס הביקור של התובעת ובשני הפרסומים בדף הפייסבוק

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

שלו, מהוות לשון הרע. הנתבע אינו זכאי להגנות הקבועות בחוק ולכן, הוא אחראי על פי דין בעוולה של פרסום לשון הרע ועליו לפצות את התובעת בגין נזקיה.

מישור הנזק

87. במישור הנזק - התובעת עתרה להורות לנתבע לפצותה בגין כ"א מהפרסומים נשוא התביעה, בפיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק, בסך של 100,000 ₪, כערכו המשווער ליום הגשת התביעה (158,288 ₪), לפי סעיף 7א(ג) לחוק. לחילופין, להורות לנתבע לפצותה בגין כ"א מהפרסומים, בפיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק, בסך של 50,000 ₪, כערכו המשווער ליום הגשת התביעה (79,144 ₪), מכוח סעיפים 7א(ב) לחוק. התובעת העמידה את תביעתה, לצרכי אגרה, על סך של 1,000,000 ₪.

88. סעיף 7א(ב) לחוק קובע, כי בית המשפט רשאי לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 ₪, ללא הוכחת נזק (סכום זה צמוד למדד המחירים לצרכן והוא עומד כיום על למעלה מסך של 80,000 ש"ח). סעיף 7א(ג) קובע, כי מקום בו הוכח שלשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור, ללא הוכחת נזק.

89. הפיצויים בגין לשון הרע נועדו להעמיד את הנפגע באותו מצב שבו היה נתון לולא פרסום לשון הרע ולהשיג שלושה יעדים - לעודד את רוחו של הניזוק שנפגעה בגין לשון הרע, לתקן את הנזק לשמו הטוב ולמרק את זכותו לשם הטוב, שנפגעה. לשם השגת מטרות תרופתיות אלה אין להסתפק בפיצוי סמלי, אך גם אין להטיל פיצויים העולים על שיעור הנזק שנגרם. הפיצוי התרופתי לא נועד אך להצהיר על הפגיעה ומאידך, הוא גם לא נועד להעשיר את הנפגע. הפיצוי התרופתי נועד להעניק פיצוי מלא על הנזק שנגרם, לא פחות ולא יותר. רק כך ניתן לקיים את האיזון הראוי בין חופש הביטוי מזה לבין השם הטוב והפרטיות מזה. עוד נקבע בפסיקה, כי גם אם יש לדיני הפיצויים בגין לשון הרע תפקיד מחנך ומרתיע, אין בו, בתפקיד זה, כדי להגדיל את הפיצוי התרופתי מעבר למידותיו הטבעיות ואין בכוחו כדי להגדיל את סכום הפיצויים שהיה מתקבל על פי הכללים בדבר השבת המצב לקדמותו (רע"א 4740/00 לימור עמר ואח' נגד אורנה יוסף ואח', פ"ד נה(5) 510). בנוסף, לפסיקת הפיצויים יש ערך הצהרתי, שיש בו כדי לבטא הכרה שיפוטית בכך שנעשתה כלפי התובע עוולה ושמו הטוב נפגע ללא הצדקה (שנהר, לעיל, בעמ' 369 וע"א 802/87 עקיבא נוף נגד אורי אבנרי, פ"ד מה(2) 489, 492 - 493).

90. בקביעת הפיצוי בגין עוולת לשון הרע, על בית המשפט לשקול את היקף הפגיעה במעמד הניזוק, בהשפלה שסבל, בכאב וסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. יש

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, מידת פגיעתו, בהתנהגות הצדדים ומידת הזהירות בה נקט המפרסם טרם ביצוע הפרסום. בכל הנוגע לפיצוי מכח סעיף 7א לחוק, הדגיש בית המשפט העליון בפסק דינו ברע"א 2015/15 מאיר פלבסקי נגד חברת מקור הפורמייקה בע"מ ואח' (4.8.2016), כי האפשרות לפסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק קיימת לא רק כאשר הנזק לא הוכח, אלא גם כאשר לא הוכח עצם קיומו.

91. בענייננו, הפרסומים ייחסו לתובעת עבירות פליליות של ביום הצתת משרדה, הגשת תלונת שווא, ניסיון הפללה בגין הצתת המשרד וגיוס בעלה להגיש תלונת שווא בגין תקיפה, תוך הדחה לעדות שקר, ופגיעה בילדים. בנוסף, התובעת הוצגה כמי שניהלה גישור בין הנתבעת לפרודתו, שעה שהיא מייצגת את האחרונה, תוך ביצוע עבירות אתיות. הפרסומים בוטים ושזורים בהם אמירות בוטות משפילות - בוגדנית, "שקרנית", "רמאית", "סחטנית הגברים", "תופרת התיקים", "גולדיגרית כחול לבן", "כלבה", ו"מוערכת מאוד בקהילת הפמינאציות". יש באמירות לשון הרע שפרסם הנתבע כדי להשפיל את התובעת, לבזותה ולפגוע בשמה הטוב ובמשלח ידה, כעורכת דין העוסקת בדיני משפחה וכפופה לכללים האתיקה של לשכת עורכי הדין.

הנתבע פרסם את הפרסומים ביוזעין ושעה שהיה ברור לו כי אינם נכונים. הדברים מקבלים משנה תוקף, באשר לטענות בנושא הגישור, שעה שתלונתו לוועדה האתיקה נדחתה. הנתבע הוציא דיבתה של התובעת בשתי פלטפורמות - בכרטיס העסקי שלה ובדף הפייסבוק שלו. הפרסומים המקבילים נועדו להעצים את הפגיעה וכוונו באופן ברור למשלח ידה ולמוניטין העסקי של התובעת, כעורכת דין. החזרות הרבות, השימוש במילים בוטות, ייחוס תיאורי אופי מכפישים ורעילים ומידת העקביות והשיטתיות שהפגין הנתבע בפרסומים, אינם מתיישבים אלא עם כוונה לפגוע בשמה הטוב ובמוניטין שצברה התובעת במהלך השנים כעורכת דין.

בנסיבות העניין, מתקיימים התנאים הקבועים בסעיף 7א(ג) לחוק. הנתבע, שהשתלח בתובעת בפרסומים, עשה זאת מתוך כוונת זדון לפגוע בה. כוונה זו נלמדת מתוך הפרסומים עצמם והלשון המשתלחת בהם, שמייחסים לתובעת מעשים פליליים ועבירות אתיות, ועלולים לפגוע בעבודתה כעורכת דין. תוכן הפרסומים ודרך הפרסום, בתפוצה רחבה בפייסבוק ובכרטיס הביקור של התובעת, מצביעים על כוונה ברורה להזיק לתובעת ולפגוע בשמה הטוב.

מטבע הדברים, הפרסומים גרמו לתובעת נזקים תדמיתיים ופגעו בעיסוקה בממעשה כעורכת דין ובשמה הטוב. התובעת הוסיפה בתצהירה, כי הפרסומים השפילו אותה, העיקו עליה ושבשו אותם וכי נגרמו לה נזקים מקצועיים ותדמיתיים.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11329-12-23 הראל נ' אלדד

92. בהתחשב במכלול השיקולים הרלוונטיים שפורטו לעיל, ונוכח הנסיבות המיוחדות האופפות את הארועים נשוא התביעה, אני פוסק לתובעת פיצוי בסך של 60,000 ₪ בגין כ"א מהפרסומים, ובסה"כ - 240,000 ₪. לא נעלמה מעיני הוראת סעיף 19(1) לחוק. אלא שבנסיבות העניין, חומרת לשון הרע המובאת ב"כתבה" באתר "עדנה קרנבל" שהודהדה בדרך של שיתוף, מצדיקה לטעמי השוואת הפיצוי בגין פרסום זה לפיצויים שנקבעו בגין אמירות שפורסמו ישירות על ידי הנתבע בדף הפייסבוק שלו ובכרטיס העסקי של התובעת.

93. סיכומי של דבר, אני מקבל את התביעה בחלקה, ומחייב את הנתבע לשלם לתובעת פיצוי בסך של 240,000 ₪. בנוסף, ישלם הנתבע לתובעת את אגרות המשפט וכן, שכ"ט עו"ד בסך של 50,000 ₪. הסכומים הנ"ל ישולמו בתוך 45 ימים, שאחרת ישאו הפרשי ריבית שקלית כחוק, מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

המזכירות תמציא העתקים מפסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ג תמוז תשפ"ו, 28 יוני 2026, בהעדר הצדדים.

אבישי רובס, שופט - סגן נשיאה